

„Najprije u Antiohiji nazvaše učenike hrišćanima.“ BIRA 11:26

Antiohija

novembar/decembar 2019.

broj 162

**IDITE PO SVEMU SVIJETU
I PROPOVIJETAJTE EVANDELJE SVAKOM STVORENJU.
MARKO 16:15**

Antiöhija

**Antiohija nije zamjena za čitanje i proučavanje Biblije,
niti za molitvu i zajedništvo sa drugim vjernicima,
što su veoma bitne stvari za naš odnos sa Bogom i duhovni rast.**

**Molimo vas da imate razumijevanja ukoliko pronađete greške u Antiohiji.
Ono što ne valja odbacite, a šta je dobro prihvatite i primijenite.**

**ANTIOHIJA SE FINANSIRA DOBROVOLJNIM PRILOZIMA SVOJIH ČITALACA
MOLIMO VAS DA RAZMISLITE DA LI POSTOJI MOGUĆNOST DA FINANSIJSKI
POMOGNETE ŠTAMPANJE I DISTRIBUCIJU ANTIOHIJE
HVALA**

Štampanje i distribuciju ovog broja su finansijski pomogli vjernici iz EC Banjaluka.

**Izdavač : Evanđeoska crkva Banjaluka
Adresa : Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, BiH/RS
Kontakt telefon : +387 (0)65535931 | Tiraž : 1000 | Štampa : Minerva, Subotica**

DISTRIBUCIJA

Srbija : Miroslav Čobrda +381 (0)644054744 | Hrvatska : Miroslav Fic +385 (0)917390191

NAUČIO SAM

Naučio sam da bez obzira što se dogodi i kako se možda teško čini danas, život ide dalje i biće bolje sutra.

Naučio sam da možeš reći mnogo o osobi kad vidiš kako se odnosi prema tri stvari u životu: kišnom danu, izgubljenom prtljagu i zamršenim božićnim lampicama.

Naučio sam da bez obzira na tvoj odnos sa roditeljima, nedostajće ti kada ih više ne bude u tvom životu.

Naučio sam da „živjeti” nije isto što i „stvarati život”.

Naučio sam da nam život ponekad daje drugu šansu.

Naučio sam da ako trčiš za srećom ona će te izbjeći. Ali ako se koncentrišeš na porodicu, prijatelje i potrebe drugih, i ako radiš najbolje što možeš, sreća će te naći.

Naučio sam da svakoga dana treba nekoga da dotaknem. Ljudi vole dodir – držanje za ruku, zagrljaj ili dobronamjerno tapšanje po ramenu.

Naučio sam da još imam mnogo toga da naučim. Ljudi će zaboraviti tvoje riječi, ljudi će zaboraviti tvoja djela, ali ljudi neće nikada zaboraviti kako su se osjećali u tvom društvu...

SVEOBUH VATNO PRISUSTVO

*„Kuda bih otišao od duha tvoga,
kuda bih od lica tvoga utekao?“*

(Ps. 139:7)

U celokupnom hrišćanskom učenju nalaze se izvesne osnovne istine koje su nekad i sakrivene; više se podrazumevaju nego što se izriču, ali su neophodne za kompletnu istinu, kao što se i osnovne boje nalaze u dovršenoj slici i kao što su i bile potrebne da se ta slika dovrši. Takva istina je Božija sveprisutnost.

Bog prebiva u svome stvorenju i u svim svojim delima je nevidljivo prisutan. Ovo smelo uče i proroci i apostoli, a to u-

opšteno prihvata i hrišćanska teologija. Ima toga u knjigama, ali zbog ko zna čega, nije doprlo do srca prosečnog hrišćanina niti je postalo deo njega. Hrišćanski učitelji se stidljivo povlače pred potpunim implikacijama toga, a ako to uopšte i pomenu, utišaju ga tako da ni nema neko značenje. Pretpostavio bih da je razlog za to strah da ne bi bili optuženi da su panteisti. Međutim, učenje o Božijoj sveprisutnosti nikako nije panteizam.

Zabluda panteizma je isuviše očigledna da bi ikoga zavarala. On kaže da je Bog zbir svega stvorenog. Priroda i Bog su jed-

---

no, tako da ko god dotakne list ili kamen, on zapravo dotiče Boga. To, naravno, znači degradiranje slave nepropadljivog Boga. I dok u svom pokušaju da učini sve božanskim, panteizam potpuno proteruje sve što je božansko s ovog sveta.

Istina je da dok Bog prebiva u svom svetu, da je od njega odvojen nepremostivom provalijom. Koliko god da je identifikovan sa delima svojih ruku, ona jesu i moraju večno biti odvojena od njega, a on jeste i mora biti nezavisan od njih i iznad njih. On je transcendentan nad svim svojim delima čak iako je prisutan u njima.

Šta ova božanska sveprisutnost znači u praktičnom hrišćanskom iskustvu? Jednostavno znači da je Bog tu. Gde god da se nalazimo, Bog je tu. Ne postoji mesto, ne može ga ni biti, gde on nije. Deset miliona civilizacija koje bi se nalazile na koliko god hoćete tačaka u svemiru i koje bi bile razdvojene nepojmljivim razdaljinama, sve bi one mogle s jednakom istinitošću reći da je Bog tu. Nijedna tačka nije bliža Bogu nego neka druga tačka. Udaljenost od bilo kog mesta do Boga jednaka je

udaljenosti između Boga i bilo kog drugog mesta. Niko nije, što se fizičke udaljenosti tiče, ništa dalje od Boga niti išta bliže Bogu nego što je to neko drugi. Ovo su istine u koje veruje svaki podučeni hrišćanin. Na nama je da razmišljamo o njima i da se molimo za njih sve dok ne počnu da sijaju u nama.

Adam je sagrašio i u svojoj panici je bezumno pokušao da učini nemoguće, pokušao je da se sakrije od Božijeg prisustva. David isto mora da je svašta mislio o pokušaju da pobegne od Prisustva, jer je napisao: „Kuda bih otišao od duha tvoga, kuda bih od lica tvoga utekao?“ (Ps. 139:7). Zatim je nastavio dalje sa jednim od svojih najlepših Psalama da bi dao slavu Božijoj sveprisutnosti: „Da na nebo iziđem, ti si onde; da u Šeol siđem, i onde si! Da se dignem na krilima zore i preselim se do na kraj mora, i tu će me voditi ruka tvoja, i stići će me desnica tvoja“ (Ps. 139:8-10).

Znao je da je Božije postojanje i Božije prisustvo jedna te ista stvar, to prisustvo koje vidi bilo je s njim i pre nego što se rodio, gledalo je misteriju razvijanja života. Solomon je uzviknuo: „Ali što! Hoće li zaista Bog sta-

---

novati na zemlji? Gle, nebesa i nebesa nad nebesima ne mogu te obuhvatiti, a kamoli ovaj dom koji ti ja sazidah?“ (1. Car. 8:27). Pavle je ubedio Atinjane da „on nije tako daleko od svakog od nas. Jer u njemu živimo, i mičemo se, i jesmo“ (Dela 17:27-28).

Ako je Bog prisutan u svakom deliću svemira, ako ne možemo otići negde gde njega nema, ne možemo čak ni zamisliti mesto gde on nije, (gde njega nema) zašto onda to prisustvo ne postane činjenica koju će ceo svet proslavljati? Patrijarh Jakov je „u pustinji prepunoj jauka“ dao odgovor na to pitanje. Imao je viziju Boga i u čudu zavapio: „Zaista je Gospod na ovoj me mestu, a ja to ne znam!“ (1.

Moj. 28:16). Jakov se nikada ni za delić sekunde nije nalazio izvan kruga tog sveprožimajućeg Božijeg prisustva. Međutim, on to nije znao. U tome je bio njegov problem, a i naš. Ljudi ne znaju da je Bog ovde. Kako bi samo bilo drugačije kada bi to znali.

Prisustvo i manifestacija Prisustva nije jedna te ista stvar. Jedno može bez drugoga. Bog je tu i kada toga apsolutno nismo svesni. Manifestuje se jedino kada smo i dok smo svesni njegovog prisustva. Sa naše strane mora doći do predavanja Božijem Duhu, jer je njegov posao da nam pokaže Oca i Sina. Ako sarađujemo sa njim poslušno i sa ljubavlju, Bog će nam se pokazati, a to pokazivanje je razli-

---

ka između hrišćanskog života po imenu i života koji isijava svetlost njegovog lica.

Bog je uvek svuda prisutan i uvek želi da se otkrije svakome. On se neće samo otkriti da postoji, nego i kakav je. Nije bilo potrebno da ga neko ubeđuje da se objavi Mojsiju. „Gospod siđe u oblaku, stade onde pred njim i proglasi ime Gospodnje“ (2. Moj. 34:5). Ne samo da je rečima objavio svoju prirodu, nego je i samoga sebe objavio Mojsiju tako da je Mojsijevo lice sijalo natprirodnim svetlom.

Za neke od nas će doći sjajan momenat kada počnemo da verujemo da je Božije obećanje o otkrivanju sebe istinito u bukvalnom smislu. On je obećao mnogo, ali ni više ni manje od onoga što namerava da ispuni. Naša potraga za Bogom je

uspešna jedino zato što on uvek želi da nam se manifestuje.

Da ponovimo: Sveobuhvatno prisustvo je činjenica. Bog je tu. Ceo univerzum je živ posredstvom njegovog života. On nije neki strani ili čudni Bog, nego nama dobro poznati Otac našeg Gospoda Isusa Hrista, čija ljubav već hiljadama godina okružuje grešni ljudski rod. On uvek pokušava da nam privuče pažnju, da nam se otkrije, da komunicira s nama. Mi u sebi imamo sposobnost da ga poznajemo, kada bismo se samo odazvali njegovim pozivima (a to je ono što se naziva potraga za Bogom!). Sve više ćemo ga upoznavati dok na drugoj strani vera, ljubav i praksa budu usavršavale našu percepciju.

A. V. Tozer

iz knjige POTRAGA ZA BOGOM

**A mi smo upoznali ljubav koju Bog
ima prema nama i poverovali joj.
Bog je ljubav. Ko živi u ljubavi,
u Bogu živi i Bog živi u njemu.**

PRVA JOVANOVA 4:16

OBNOVITI PREKINUTE ODNOSI

„A sve je od Boga koji nas je preko Hrista izmirio sa sobom i koji nam je dao službu pomirenja.“

(2. Korinćanima 5,18)

Uvek je dobro obnoviti odnose. Pošto se sve u životu vrti oko toga kako voleti, Bog želi da vrednujemo odnose i da načinimo napor da ih održavamo umešto da ih prekidamo kada god dođemo do malog sukoba ili povređivanja. U stvari, Biblija nam kaže da nam je Bog poverio službu pomirenja. „A sve je od Boga koji nas je preko Hrista izmirio sa sobom i koji nam je dao službu pomirenja“ (2. Kor. 5,18). Iz ovog razloga značajan deo Novog zaveta je posvećen tome da nas nauči kako da se ponašamo jedni prema drugima.

Apostol Pavle piše: „Ako, dakle, ima kakve utehe u Hristu, ako ima kakvog ljubaznog ohrabrenja, ako ima kakve duhovne zajednice, ako ima kakvog unutraš-

njeg saosećanja i samilosti, ispunite moju radost, pa isto mislite imajući istu ljubav, duhovno povezani, mislima usmerenim na jedno“ (Filip. 2,1-2). Pavle smatra, da naša sposobnost da budemo jedinstveni pokazuje našu duhovnu zrelost. U Poslanici Rimljanima on kaže: „A Bog, tvorac strpljivosti i utehe, neka vam da da među sobom složno mislite po volji Isusa Hrista“ (Rim. 15,5).

S obzirom da Hristos želi da njegova porodica bude poznata po našoj ljubavi jednih prema drugima (vidi Jovan 13,35), prekinuto zajedništvo je obeshrabrujuće svedočanstvo za neverne. Zbog toga je apostol Pavle u neprilici kada je video da su vernici korintske crkve podeljeni na sukobljene strane koji čak tuže jedni druge na sudu. On piše: „Govorim na vašu sramotu. Tako među vama nema ni jednog

---

mudrog koji bi mogao da presudi među svojom braćom?“ (1. Kor. 6,5). On je bio zapanjen da niko u crkvi nije bio dovoljno zreo da na miran način reši sukob. U istom pismu on kaže: „Nego molim vas, braćo, imenom Gospoda našega Isusa Hrista, da svi jedno govorite i da ne bude među vama cepanja, već da budete usavršeni u jednom razumu i jednoj misli“ (1. Kor. 1,10).

Ukoliko želite da Bog blagoslovi vaš život i da budete poznati kao deca Božja, morate da naučite da budete mirotvorci. Isus je rekao: „Blaženi su mirotvorci, jer će se oni sinovi Božiji nazvati“ (Matej 5,9). Da li primećujete da Isus nije rekao: „Blaženi su oni koji vole mir“? Svako voli mir. Nije rekao ni „Blaženi su miroljubivi“, koji nikada neće poremetiti bilo šta. Isus je rekao: „Blaženi su mirotvorci“ - oni koji aktivno učestvuju u uspostavljanju mira. Mirotvorci su retki, jer je veoma teško uspostaviti mir.

Zbog toga što ste oblikovani da budete deo Božje porodice i zato što je druga svrha vašeg života na ovoj zemlji da naučite kako da volite i da se odnosite prema drugima, mirotvorstvo je najvažnija veština koju možemo da razvijemo. Na žalost, većina nas nikada nije razmišljala kako možemo da rešimo sukob.

Mirotvorstvo ne znači izbegavati sukobe. Bežanje od problema, pretvaranje da problem ne postoji ili se plašiti da govorimo o njemu je u stvari kukavičluk. Isus, Princ Mira, nikada se nije plašio sukoba. U jednom trenutku je čak i prouzrokovao jedan zarad dobra svih. Ponekad treba da izbegnemo sukob, ponekad da ga stvorimo, a ponekad i da ga rešimo. Iz tog razloga moramo da se molimo da nas Duh Sveti vodi bez prestanka.

Mirotvorstvo nije smirivanje. Dopuštajući uvek, ponašajući se poput otirača da vas svako gazi nije ono što je Isus imao na umu. On je odbijao da odstupi nazad po mnogim pitanjima, čvrsto stojeći licem u lice s opozicijom.

KAKO DA OBNOVIMO ODNOS?

Kao vernicima, Bog nam je „dao službu pomirenja“ (2. Kor. 5,18). Postoji sedam biblijskih koraka u obnavljanju odnosa:

1. Razgovarajte sa Bogom pre nego što popričate sa osobom. Iznesite problem pred Boga. Ukoliko biste se prvo molili Bogu o sukobu umesto što ćete ogovarati kod prijatelja, često ćete otkriti da, ili Bog promeni naše srce, ili promeni drugu osobu bez naše pomoći. Svi naši odnosi bi bili solidniji da smo se prethodno za njih molili.

Kao što je David u svojim psalmima koristio molitvu da „zrači vertikalno“. Recite Bogu sve ono što vas nervira. Plačite pred njim. On nikada neće biti iznenađen ili razočaran zbog našeg gneva, povređenosti, nesigurnosti ili bilo koje druge emocije. Zato mu recite tačno što osećate.

Najveći broj sukoba ima koren u potrebama koje nisu ispunjene. Neke od ovih potreba može samo Bog da ispuni. Kada očekujete da neko - prijatelj, bračni drug, šef, rođak - ispuni nešto što samo Bog može da učini, vi sebe osuđujete na razočarenje i ogorčenost. Niko ne može da ispuni sve vaše potrebe osim Boga. Apostol Jakov primećuje da su mnogi naši sukobi prouzrokovani zbog nedostatka molitve: „Otkuda ratovi i otkuda borbe među vama? ... Žudite - i nemate, ubijate i zavidite - i ne možete da postignete, borite se i vojujete; nemate zato što ne ištete“ (Jakov 4,1-2). Umesto da gledamo na Boga, mi gledamo na druge da

nas učine srećnim i onda smo ljuti kada nas razočaraju. Bog pita: „Zašto prvo ne dođete meni?“

2. Uvek preuzmite inicijativu. Nije bitno da li ste napadnuti ili napadate: Bog očekuje od vas da naćinite prvi korak. Nemojte da čekate na drugu stranu. Idite prvi do druge osobe. Obnovljenje prekinutog odnosa je veoma bitno, a Isus nam je zapovedio da je to važnije čak i od zajedničkog bogosluženja. On je rekao: „Ako dakle prinosiš dar svoj na žrtvenik i onde se setiš da tvoj brat ima nešto protiv tebe, ostavi onde svoj dar pred žrtvenikom, i idi prvo izmiri se sa bratom svojim, pa tada dođi i prinesi dar svoj“ (Matej 5,23-24).

Kada u zajednici vidite napuklinu ili razdor odmah isplanirajte mirovnu konferenciju. Nemojte da odgađate, nalazite izgovore ili obećavate: „Ućiniću to jednoga dana.“ Zakažite susret licem u lice ćim pre je to moguće. Odgađanje samo produbljuje neraspo-

---

loženje i stvari čini gorim. U sukobu, vreme ne leči ništa. Ono samo čini da se rane zagnoje. Brzo reagovanje će, takođe, umanjiti duhovne štete na vama. Biblija kaže da greh, uključujući i nerešne sukobe, blokira naše zajedništvo sa Bogom i ne dopušta da naše molitve budu uslišene (vidi 1. Pet. 3,7; Priče 28,9), a nas čini jadnim. Jovovi prijatelji su ga podsetili: „Doista bezumnog ubija gnev, i ludog usmrćuje srdnja“; i: „Koji rastržeš dušu svoju u jaroosti svojoj, hoće li se tebe radi ostaviti zemlja i stene se premetiti sa svog mesta“ (Jov 5,2; Jov 18,4).

Uspeh mirovne konferencije često zavisi od izbora pravog vremena i mesta za susret. Nemojte da se sastanete kada je bilo ko od vas umoran, u žurbi ili ometan. Najbolje vreme je kada je to najbolje vreme za obe sukobljene strane.

3. Imajte saosećanje za njihova osećanja. Koristite više svoje uši nego usta. Pre nego što pristupite rešavanju bilo kog nesporazuma, prvo morate da saslušate šta ljudi osećaju. Apostol Pavle savetuje: „Ne gledajte svako samo na svoje, nego svako neka gleda na ono što se drugih tiče“ (Filip. 2,4). Izraz „samo svoje“ je grčka reč *skopos* od koje dolaze i kod nas korišćene reči: teleskop i

mikroskop. To znači posvetiti pažnju. Usredsredite se na njihova osećanja, a ne na činjenice. Počnite sa saosećanjem a ne sa rešenjem.

Nemojte da razgovarate sa ljudima pre nego što ne znate kako se osećaju. Samo ih slušajte i dopustite im da se prvo emotivno olakšaju, a da ne moraju da se brane. Klimajte glavom da ih razumete čak i ako se ne slažete. Osećanja nisu uvek ispravna i logična. U stvari, nezadovoljstvo je ono koje čini da delujemo i mislimo na pogrešan način. David je priznao: „Kad mi duša beše ojađena, kad gorčina mene rastržaše, tada shvatih da sam neznalica“ (Psalam 73,21-22 - Birviš) Mi svi delujemo nerazumno kada smo povređeni.

Nasuprot tome, Sveto pismo nam kaže: „Razum zadržava čoveka od gneva, i čast mu je mimoići krivicu“ (Priče 19,11). Pažnja dolazi od mudrosti, a mudrost od slušanja viđenja drugih. Slušanje poručuje: „Cenim tvoje mišljenje, za mene je naš odnos važan i ti mi značiš.“ Ljude nije briga šta mi znamo, sve dok ne znaju da nas se to tiče. Obnoviti prijateljstvo znači: „Nosite bremena jedan drugog“ (Gal. 6,2), i: „Svaki od nas neka se trudi da bližnjeg zadovolji - na dobro i za nazida-

nje“ (Rim. 15,2). Žrtva je pažljivo podnositi gnev drugih, a posebno ako za njega nema osnove. Ali upamtite, to je upravo ono što je Isus učinio za vas. On je podneo neosnovanu, zlonamerenu srdžbu da bi vas spasio: „Jer ni Hristos nije ugađao samom sebi, nego kao što je napisano: 'Pogrde onih, koji tebe grde, padošće na me'.“

4. Priznajte svoj deo krivice za sukob. Ukoliko zaista želite da ozbiljno priđete obnovljenju odnosa, morate da priđete i priznate svoj deo krivice ili greh. Isus je to rekao na način da bismo stvari videli jasnijim: „Licemere, izvadi prvo gredu iz svoga oka, pa ćeš tada gledati da izvadiš trun iz oka brata svoga“ (Matej 7,5).

S obzirom da svi mi možemo nešto da previdimo, možda ćete morati da pitate treću stranu da vam pomogne da sagledate vaše postupke pre nego što se sastanete s osobom s kojom imate ne-

suglasice. Takođe, molite se Bogu da vam pokaže koliki deo krivice za problem je na vama. Pitajte: „Da li sam ja problem? Da li sam bio nerealističan, neosećajan ili možda preosećajan?“ Sveto pismo kaže: „Ako kažemo da nemamo greha, sebe varamo i istine nema u nama“ (1. Jov. 1,8).

Ispovedanje je snažno oruđe u procesu obnovenja i pomirenja. Način na koji pokušavamo da rešimo problem, često donosi veće rane, nego što je bio osnovni problem sam po sebi. Kada počnete da ponizno priznajete svoje greške, to otklanja gnev druge osobe i razoružava ih jer verovatno očekuje da ćete se braniti. Nemojte da tražite izgovor i počnete da okrivljujete. Samo jednostavno prihvatite svaki deo krivice koji ste imali u sukobu. Preuzmite odgovornost za svoje greške i tražite oproštenje.

5. Napadnite problem - ne osobu. Ne možete da rešite sukob

---

ukoliko ne uništite krivicu. Sveto pismo kaže: „Odgovor blag uništava gnev, a reč prejaka podiže srdnju“ (Priče 15,1). Nikada nećete doći do poente tako što ćete biti žrtva. Zato pažljivo birajte svoje reči. Blag odgovor je uvek bolji od sarkastičnog.

U rešavanju sukoba je način na koji kažete, podjednako je važan kao i šta kažete. Ukoliko to kažete napadno, biće primljeno kao napad. Bog nam poručuje: „Ko je mudrog srca zove se razuman, a slast na ustima umnožava nauku“ (Priče 16,21). Gundanje nikada ne daje ploda. Nikada nećete biti uverljivi kad ste naoštreni.

Tokom Hladnog rata, obe strane su se saglasile da je pojedino oružje toliko ubitačno da ga nikad ne bi trebalo upotrebiti. Danas je hemijsko i biološko oružje zabranjeno, a gomilanje nuklearnog naoružanja je ograničeno ili uništeno. Zarad zajedništva, vi morate da uništite vaš arsenal nuklearnog naoružanja, uključujući osuđivanje, potcenjivanje, upoređivanje, označavanje, vređanje, snishodljivost ili sarkastičnost. Apostol Pavle ovo sumira na sledeći način: „Ni jedna ružna reč da ne izlazi iz vaših usta, nego samo koja je dobra za nazidanje - gde je potrebno, da slušaocima bude blagotvorna“ (Efes. 4,29).

6. Saradujte što je više moguće. Apostol Pavle kaže: „Ako je moguće, koliko od vas zavisi, živite u miru sa svima ljudima“ (Rim. 12,18). Mir uvek ima svoju cenu. Ponekad nas to košta našeg ponosa; često je cena naša okrenutost sebi samima. Zarad zajedništva, učinite najbolje što možete da pronađete kompromis, opravdavajući druge i dajući prvenstvo njihovim potrebama. Apostol Pavle je rekao: „Volite jedan drugog u bratskoj ljubavi, u uvažavanju svako neka stavlja drugog ispred sebe“ (Rim.12,10), i: „Ne činite ništa iz nadmetanja ili iz sujetnog častoljublja, nego u poniznosti smatrajte jedan drugoga većim od sebe, ne gledajte svako samo na svoje, nego svako neka gleda na ono što se drugih tiče“ (Filip. 2,3-4). Parafrazirano Isusovo sedmo blaženstvo kaže: „Srećni su oni koji se bore za mir jer će se sinovi Božji nazvati“ (Matej 5,9).

7. Naglasite isceljenje, a ne odluku. Nije realno da očekujemo da se svi slože oko svega. Isceljenje se usredsređuje na odnos, a odluka na problem. Kada se usredsredimo na isceljenje, problem gubi na značaju i često postaje nevažan.

Mi možemo ponovo da uspostavimo odnose čak i kada nismo u mogućnosti da rešimo naše razli-

čitosti. Hrišćani često imaju legitimno, ozbiljno neslaganje i različito mišljenje, ali možemo da se neslažemo i bez toga da budemo neugodni. Isti dijamant izgleda drugačiji iz različitih uglova. Bog očekuje jedinstvo, a ne uniformnost, i možemo da idemo rame uz rame, a da stvari ne vidimo istim očima po svakom pitanju. Ovo ne znači da ne treba da nastojimo da pronađemo rešenje. Možda ćete morati da nastavite sa razgovorom i dokazivanjem - ali ovoga puta u harmoničnom duhu. Isceljenje znači sahraniti ratne sekire, a ne obavezno i probleme.

Koga treba da kontaktirate kao posledicu ovog poglavlja? S kim treba da obnovite odnose? Ne-

mojte da čekate još jedan sekund. Zastanite upravo sada i razgovarajte s Bogom o toj osobi. Zatim uzmite telefonsku slušalicu i započnite proces. Ovih sedam koraka su jednostavni, ali ne i laki. Oni zahtevaju puno napora da bi se obnovili odnosi. Zbog toga apostol Petar naglašava: „Jer ko hoće da voli život i da vidi dobre dane... neka čini dobro, neka traži mir i neka ide za njim“ (1. Pet. 3,10-11). Međutim, kada gradite mir, onda činite ono što bi Bog činio. Zbog toga Bog mirotvorce naziva svojom decom. „Blaženi su mirotvorci, jer će se oni sinovi Božiji nazvati“ (Matej 5,9).

Rick Warren

Sa engleskog preveo *Draško Đenović*

NIKEJSKO-CARIGRADSKI SIMBOL VERE

Verujemo u jednoga Boga Oca, Svedržitelja, Tvorca neba i zemlje i svega vidljivog i nevidljivog. I u jednoga Gospoda Isusa Hrista, Sina Božijeg, Jedinorodnog, od Oca rođenog pre svih vekova; Svetlost od Svetlosti, Boga istinitog od Boga istinitog; rođenog, a ne stvorenog, jednosuštnog Ocu, kroz Koga je sve postalo; Koji je radi nas ljudi i radi našeg spasenja sišao s nebesa, i utelovio se od Duha Svetoga i Marije Deve, i postao čovek; Koji je raspet za nas u vreme Pontija Pilata, i stradao i bio pogreben; Koji je vaskrsao u treći dan, po Pismu; Koji se vazneo na nebesa i sedi sa desne strane Oca; Koji će opet doći sa slavom, da sudi živima i mrtvima, Njegovom carstvu neće biti kraja. I u Duha Svetoga, Gospoda, Životvornoga, koji od Oca (*i Sina*) ishodi, koji se sa Ocem i Sinom zajedno poštuje i zajedno slavi, koji je govorio kroz proroke. U jednu, svetu, sabornu i apostolsku Crkvu. Ispovedamo jedno krštenje za oproštenje grehova. Čekamo vaskrsenje mrtvih i život budućega veka. Amin.

BRAČNI PAR I AUTO

Neka se mlada žena vraćala autom s posla. Vozila je pažljivo jer je auto bio nov novcat, dan ranije kupljen pretežno muževljom ušteđevinom. On se je dugo mnogočega odricao da bi mogao tako nešto da priušti.

Na jednom izrazito prometnom raskršću bila je pomalo neodlučna i najzad je udarila svojim blatobranom u branik jednog drugog automobila.

Nesretnica je udarila u plač. Kako će to reći mužu? Vozač drugog automobila bio je ljubazan, ali je zahtijevao da razmijene podatke. Žena je tražila dokumente u velikoj žutoj omotnici.

Pronašla je unutra komad papira. Prepoznatljivim muškim

rukopisom na njemu je pisalo: „U slučaju saobraćajne nesreće... sjeti se, dušo, ja volim tebe, a ne auto!“

Toga se trebamo sjetiti svi i uvijek. Važni su ljudi, a ne stvari. Koliko toga preduzimamo da sačuvamo stvari, uređaje, kuće, preduzeća, materijalne poduhvate! Kada bismo toliko vremena i pažnje posvetili ljudima, svijet bi drugačije izgledao.

Morali bismo pronaći vremena da saslušamo jedni druge, da se gledamo u oči, da zajedno plačemo, da se hrabrimo, da se smijemo, šetamo.

*Pred Boga ćemo doći s ljubavlju,
a ne sa stvarima, odjećom,
niti sa ovim tijelom.*

MOLITI ZA PROBUĐENJE

Ima mnogo Božje dece koja čeznu za duhovnom obnovom, a naročito to žele oni kojima je rad na spasavanju duša glavna briga. Gorljivo želimo probuđenje, radimo, molimo da se desi, ali u svemu tome nam nedostaje ono bitno. U molitvi se naime ne zalažemo do kraja - posustanemo.

Moliti se za probuđenje u ovo doba, znači moliti se i za probuđenje sopstvenog naroda. Mirno probuđenje, zdravo, duboko i duhovno koje prodire u dušu cele nacije, to je jedino sredstvo da se narod spasi od bezverja i svih zlih sila koje kovitlaju svetom.

Ne zaboravimo onu preporuku da „treba početi najpre u Jerusalimu“. Odgovorni smo pre svega za našu neposrednu okolinu; u kojoj ćemo meri tu pokazati vernost, u toj meri će Gospod pred nas staviti i svoje udaljenije ciljeve. Tek tako će naše molitve za opštim i globalnim probuđenjem postati uspešne.

Većina nas duguje svoje spasenje istrajnoj molitvi nekog iz svoje porodice ili iz svoje blizine. Da li je ijedno stvorenje na svetu usamljenije od onoga za koga se neko ne moli? Učestvujemo svi u tome da redovno molimo za takve usamljene du-

---

še iznoseći njihova imena pred Bogom. Sveti Duh će sam pokazati na one za koje se treba moliti. Kada bi On našao spremne vernike da se opterete ovom dužnošću, onda bi On ove neobraćene duše rasporedio među članove zajednice. Tako bi sve neobraćene duše postale onaj dobitak koji proizlazi iz verne i ustrajne molitve posvećenog hrišćanina. Verujte da tim neobraćenicima ne bi više bilo lako živeti u grehu. Duhovni „dinamit“ bi nadvladao njihov otpor i jednog lepog dana bi došlo do eksplozije.

Probuđenje zahvata one gradove i one crkve u kojima postoje ljudi molitve. Verska obnova ne proizlazi ni iz sile ni iz čarolije. Gospod će je poslati čim duhovna temperatura sredine to dozvoli, ali često puta je borba za ovakvo probuđenje duga i teška, a suprotstavljanje se može savladati samo „molitvom i postom“ (Marko 9,29).

Svako probuđenje zapravo znači potvrdu, priznanje odozgo, bez obzira na to kakav je spoljašnji oblik; sklon sam da verujem da je ono probuđenje naročito plodno ako se javlja kao rezultat mirnog očitovanja Svetog Duha.

Mislimo da radom možemo zameniti molitvu. Ovaj način gledanja tako je prirodan da je tako reći usađen u čoveka. Sotona to dobro zna, pa zbog toga i nagomilava prepreke na put molitve i to u onom času kada je molitva najpotrebnija.

Ova istina treba da bude utisnuta u naša srca vatrenim slovima. Rad koji izvršavamo na kolenima, sami sa svojim Bogom, daleko od buke sveta i aplauza mase, taj rad treba da bude na prvom mestu. On je najvažniji od mnogih ostalih, preduslov je za svaku delatnost, bilo da se radi o propovedanju, pastirskoj službi, administrativnim pitanjima, organizaciji ili nečemu drugom. Ako molitva ne prethodi onome što radimo za Gospoda i ne prati to, onda će ovo naše delovanje biti samo ljudsko, više ili manje uspešno, izvršeno s teškim naporima što je nas i druge stajalo umora i muke.

Treba znati naći vremena za molitvu. Svaki rad zahteva vreme. Kada jednom budemo shvatili da molitva treba da sačinjava deo našeg svakidašnjeg programa i to isto onako kao i ostale, za život neizbežne stvari, kao npr. hraniti se, oblačiti

---

se, onda ćemo među našim dužnostima i molitvi, shvaćenoj kao rad, naći dovoljno prostora.

Molitva zastupanja tj. posrednička molitva, ovako shvaćena, zahteva mnogo vremena. Oni koji će znati žrtvovati svoje vreme, postaće pravi ljudi molitve. Svi ostali će najčešće navoditi za opravdanje kao izgovor, samo da se ne opterete ovom dužnošću, baš nedostatak vremena. Da bi molitveni rad bio plodan, treba ga činiti metodički.

Mnogi hrišćani ni ne znaju organizovati svoj život molitve. Baš zbog te činjenice, taj život ostaje neplodan. Oni ne ostavljaju za molitvu onaj deo dana koji je najprikladniji za to da se tada učini taj napor koji molitva iziskuje. Oni se mole kad im se pruži prilika, kad ih njihovo tre-

nutno raspoloženje na to goni. Sve je prepušteno slučajnosti spoljašnjih prilika. Sadržaj molitve takvih hrišćana je neodređen. Dešava se čak da se tih sadržaja ne mogu ni setiti u času kada idu na molitvu. Isprekidanost, neredovnost našeg molitvenog života daju maha neprijatelju. On će učiniti sve što može samo da i ubuduće imamo što manje raspoloživog vremena, tako da našu delatnost na tom polju svede na najnižu tačku. Potrudite se, takođe, i za to da poremeti svest o onome za šta se treba moliti.

Postupajući ovako, nećemo ni do čega doći. Moliti se, bez nekog cilja pred sobom, moliti se bez metode, ne vodi ničemu.

Veliki norveški misionar Johanse Džonson, pričao je kako

---

je jedna misionarka malo po malo naučila ovo molitveno u-meće. Imala je toliko predmeta za molitvu da ih se uopšte nije mogla setiti. Potrudila se i zapi-sala ih u svesku koju je pre mol-itve prelistala. Molila se za sva-ki predmet i za svaki slučaj po-jedinačno. Čim je čula o nekoj novoj potrebi ili nevolji, odmah je to unosila u svoju svesku. U-koliko joj je molitva bila usliše-na, brisala je taj predmet iz sve-ske i na stranu napisala: hvala.

Molitvenici s određenim moli-tvama - jutarnjim, večernjim, molitvama za naročite životne događaje - nikada mi nisu uliva-li poverenje. Moguće da je i od toga bilo koristi, ali ja preporu-čujem već spomenute male lič-ne beležnice. Međutim, i u o-vom slučaju moram da se ču-

vam da molitva ne postane stvar rutine. Neka ona bude što više lična. Nemojmo uopštavati nego imenujmo osobe, njihove okolnosti, njihove porodice, a ako se radi o nekom Božjem de-lu imenujmo sve radnike, nave-dimo pojedinačno njihove pote-škoće i dužnosti koje ih čekaju. Molitva shvaćena na ovakav na-čin, traži toliko vremena da nam je nemoguće da se odjed-nom bavimo svim predmetima koji su nam na srcu. Razdeliće-mo ih, dakle, na šest dana u sedmici, ali u našim nedeljnim molitvama spomenućemo ih sve.

Vrlo dobro znam da se svugde pojedinačno i zajednički moli, ali imam utisak da još uvek ne znamo od molitve učiniti pravo oruđe rada. Ne stavljamo sve naše pouzdanje u božansku snagu zato da bi se naš rad pokrenuo i napredovao. Naše se rezerve tako brzo iscrpe, a nebeska snaga ostaje neupo-trebljena. Da li je uspostavljena veza između te snage i nas? Tražimo sve upornije da nam se da Duh molitve. On će nas uve-sti u radionicu nad čijim vrati-ma stoji natpis: „Ništa vam nije nemoguće.“

Ole Hallesby

KLEVETA OPASNO ORUŽJE

Nijedan hrišćanski radnik ne može da digne mač klevete i umakne posledicama svog postupka. „Svi koji se maše za mač, od mača će poginuti“ (Mt. 26:52). Tako je govorio Isus, a istorija je uvek svedočila o istinitosti Njegovog upozorenja. Ljudi koji su klevetali druge, sami su od klevete propali, ili ih je Bog osudio na smrt. Ne zaboravite da nema nikakve razlike u tome da li je kleveta istinita ili lažna; rezultat je isti.

Presuda je u Božijoj vrhovnoj vlasti, a ne u ljudskoj. Njegova reč je: „Ne dirajte u pomazanike moje, i prorocima mojim ne činite zla“ (1. Dn. 16:22). Tvrdnja bi mogla da bude istinita, ali pošto

običan čovek nije sposoban da sudi, Božije sluge su odgovorne Njemu i samo Njemu. Teško onom čoveku koji se usudi da se proglasi sudijom i da javno kleveta svoje saradnike! Bog tome neće progledati kroz prste. „Nikakvo oružje načinjeno protiv tebe neće biti srećno“ (Isa. 54:17).

Mogao bih da vam ispričam o više njih koji su bili krivi za strašan greh klevete i koji su zbog toga bili osuđeni na smrt, a u izvesnim slučajevima i na iznenadnu smrt. „Jer svi koji se maše za mač, od mača će poginuti“ - rekao je Isus. Ponekad bi mogle da budu upotrebljene drastične mere.

Sećate li se kako je Marija bila pogođena gubom zato što je kritikovala i osuđivala svoga brata Mojsija (4. Moj. 12)? Koru, Datana i Avirona je progutala zemlja zato što su osuđivali Mojsija i Aarona (4. Moj. 16). „*Ko tajno opada bližnjega svoje-ga, toga izgonim*“ (Ps. 101:5).

„*Ko si ti što sudiš tuđem sluzi? On stoji ili pada svome gospo-daru; biće ipak postavljen, jer Gospod može da ga postavi... A što ti osuđuješ svoga brata? ili što ti nipodaštavaš svoga brata? Znaj da ćemo svi izići pred sud Božiji... Stoga ne osuđujmo više jedan drugoga*“ (delovi poslanice Rimljanima 14).

„*Ne sudite, da ne budete osuđe-ni; jer kakvim sudom sudite, su-diće vam se, i kakvom merom merite, odmeriće vam se. A što gledaš trun u oku brata svoga, a u svome oku grede ne primeću-ješ? Ili kako ćeš reći svome bra-tu: pusti da izvadim trun iz tvo-ga oka, a gle, greda u oku tvo-me? Licemere, izvadi prvo gredu iz svoga oka, pa ćeš tada gledati da izvadiš trun iz oka brata svo-ga*“ (Mt. 7:1-5).

Zapamti ovo prijatelju: onaj koji kleveta radi sa đavolom. Satana je klevetnik. On nas neprestano optužuje pred Bo-

gom. To je njegov najvažniji po-sao.

O brate moj, da li se ti baviš đavoljim poslom? Da li mu dozvoljavaš da te koristi kao jed-nog od svojih klevetnika? Neka ti Bog pomogne! Kakva nesre-ća! Kakva tragedija! Božije dete, a đavolov poslanik. Božiji sluga koji radi za đavola. Klevetnik i tužitelj koga neprijatelj plaća. Kakva sramna rabota! Još jed-nom vas opominjem: „*Svi koji se maše za mač, od mača će pogi-nuti.*“

„Ja bih se radije upustio u igru sa račvastom munjom“ - rekao je A. B. Simpson - „ili bih se uhvatio rukama za živi električ-ni provodnik ubitačne struje, ne-go da izgovorim ijednu nesmo-trenu reč protiv bilo kojeg čo-veka koji služi Hristu ili pak da besmisleno ponavljam klevet-ničke strele koje hiljade hrišća-na bacaju na druge.“

„*I jezik je vatra, svet nepravde, jezik se nalazi među našim udo-vima, skrnavi sve telo i on zapaljuje životni tok, a pakao njega pali... ali niko od ljudi ne može da ukroti jezik, nemirno zlo, pun smrtnog otrova*“ (Jakov 3:6.8). Klevetnik jezikom radi svoj prljavi posao.

Satana retko kada upotrebljava brbljive hrišćane kao klevetnike. On zna da se takvima neće verovati. On uglavnom bira one koji su poznati po svojoj pobožnosti, one koji su posvećenog karaktera. Takve ljude on može da upotrebi kao svoje oruđe. Onaj koji voli da ogovara, zna svačiji posao. On pronade i sazna sve najintimnije porodične stvari. Kad god ga sretnete, on ima nešto novo da vam kaže o nekome. Njegove su misli prepune tuđih neuspeha i grehova, te o njima stalno govori. On ne zna za milost i praštanje. Osuđuje druge. Činjenica da je Hristos bio prijatelj grešnika uopšte ga ne zanima. Što se otac obradovao svom izgubljenom sinu njemu ništa ne znači. Što je Isus došao, ne radi pravednika nego radi grešnika, njega nimalo ne zanima. Što se njega tiče,

crkva je samo za pravedne, a nikako i za grešne. Njegov cilj je da grešnike izbací. On ne veruje u njihovo pokajanje. Oni su možda pogrešili pre dvadeset godina, ali po njegovom, oni nikada ne smeju da budu obnovljeni i prihvaćeni.

Božija reč je veoma jasna u vezi sa onim koji je zgrešio. U 1. Korinćanima 5:1-13 on je odvojen od crkve zato što se nije pokajao, ali u 2. Korinćanima 2:1-11 njemu je oprošteno i ponovo je prihvaćen od crkve. Treba i mi isto tako da činimo.

Klevetnik će uvek imati nevolje. Nema opasnije osobe od njega. Čuvajte ga se. Nemojte da slušate njegove priče. One su uvek uveličane. Naterajte ga da govori u prisustvu onoga koga optužuje ili mu naredite da učiti. On ne može da dokaže ono

---

što priča. Ako ga izazovete na svetlost i suočite ga sa onim koga ogovara, odmah će se povući.

Budite obazrivi sa onima koji žele da im se poveravate. Oni vam možda spremaju propast. Poveravajte se samo Bogu. Predajte svoje neusphe Njemu. Nemojte dozvoliti da bilo koji čovek bude vaš sudija. Izbegavajte onoga koji kleveta. On samo sakuplja đubre i ono što sakupi mora negde i da istrese. On čuje o neuspehu svoga brata i to mora da kaže svakome koga sretne.

Sveto pismo kaže: *„Ko pokriva prestup, traži ljubav; a ko ponavlja stvar, rastavlja glavne prijatelje“* (Priče 17:9). Kada bi pastori ponovili sve ono što im je u poverenju rečeno, do kakvog bi haosa došlo! Ali oni pokrivaju, oni kriju, oni štite onoga koji im se poverio. Klevetnik tako ne radi. On ponavlja priču, ponavlja je gde god ide, njegovo srce je ispunjeno gorčinom i zlobom.

Bog kaže: *„Braćo, ako se ko i zatekne u kakvom prestupu, vi duhovni; ljudi ispravite takvoga u duhu krotosti“* (Gal. 6:1). Klevetnik to nikada neće učiniti. On ne želi da popravlja, već da

osuđuje. Ako bi mogao da učini da neko izgubi posao time što će ga ogovarati kod poslodavca, dovoljno je nizak da i to učini. On i ne pomišlja da bi trebalo da sluša Božiju reč, pa se zato i ne trudi da obnovi grešnika. O, kako je gnusan njegov greh!

„Kad nestane drva, ugasi se o-ganj; kad nema opadača, prestane raspra“ (Priče 26:20). Naravno, nijedna priča ne može da se širi sama od sebe. Kako Bog prekoreva onoga koji prenosi priče! Taj nikada neće moći da se popravi sve dok ne ode kod onih koje je ogovarao i zamoli ih za oprostaj.

Pazite sada na Božije upozorenje koje je zapisano u poslanici Rimljanima 2:1: *„Zato nemaš izgovora, čoveče koji sudiš, ma ko ti bio; jer sudeći drugom samoga sebe osuđuješ, pošto ti, sudija, činiš isto to.“*

Neka se o meni priča posle moje smrti, da je moja kuća bila uvek otvorena onima koji su pali u greh i grešnicima, i to ne samo onim grešnicima koji su se pokajali, nego svim grešnicima bez razlike. Neka se nikada ne kaže da sam nipodaštavao grešnika zato što je bio licemer, i što se nikada nije pokajao ili zato što nije bio iskren. Neka se

priča da sam se uvek zaustavljao i ponudio mu svoju ruku, da sam se trudio da ga obnovim. Inače kada ne bi bilo tako, onda bih i ja bio licemer i fari-sej, ne znajući pravo značenje Božijeg oprostjenja.

Braćo, kuda mi idemo? Šta se nalazi na kraju svega? Za pedeset godina od danas, sav naš rad će biti završen, a za mnoge od nas i ranije. Tada ćemo imati taj budući život. Šta će to sve značiti pitam se, kada budemo zajedno stali pred Hristov sudski presto? Kako će se samo neki od nas stideti! Zar nam neće

biti žao što nismo ostavili suđenje za taj Dan? Tada će mnogi koje smo osuđivali na zemlji biti pohvaljeni pred tim Prestolom, a mnogi koje smo prihvatili i cenili na zemlji, biće osuđeni.

Neka nam Bog pomogne da mislimo, radimo i govorimo u večnoj svetlosti! Tada ćemo umesto da gledamo na čoveka i osuđujemo ga, držati oči uprte u Hrista koji živi u čoveku, i umesto čoveka videti Isusa - i samo Isusa. Amin.

Oswald J. Smith

Iz knjige BORBA ZA ISTINU

**Ne sudite, da ne budete osuđeni;
jer kakvim sudom sudite, sudiće vam se,
i kakvom merom merite, odmeriće vam se.**

MATEJ 7:1

NE ZABORAVI SINE, SVE SE VRAĆA!

Zapamti, sine moj, Bog daje, a ljudi koriste. Ipak, nešto dobro nam je dao i ostavio, a to je da smo svi djeca i da ćemo biti i roditelji. Da smo danas mladi a sutra stari.

„Bila su, pa prošla, pa opet došla, neka teška vremena, sinko moj!” - započe starac svoju priču, s namjerom da prenese svoje životno iskustvo i barem nekoga nauči važnoj životnoj lekciji.

„Otkad znam za sebe, uvijek se teško živjelo, ali prije je bilo lakše živjeti. Nije se Bog zna šta imalo, ali je srce bilo zadovoljno sa onim što imaš. Srce je bilo

puno ljubavi iz koje se rađalo poštovanje ljudi. Otac je bio otac, majka je bila majka, a dijete je bilo dijete. A danas? Ne treba previše govoriti, sve se zna.

Sve se više ljudi umiva svojim vlastitim suzama, jer sreća je za neke samo pojam ili bajka. Ako mene pitaš, sinko, ja dugo, dugo nisam osjetio mrvicu neke radosti i spokoja. Dugo se nisam, sinko, nasmijao od srca. Znaš ono ‘iz duše’. Ma svakako sam je zvao, ali nisam znao da je trebam zvati samo ‘živote moj’. Ali sada znam...

A pitaš me za djecu? Dobri su mi, neka su živi i zdravi! Svi i-

maju svoju djecu i svoje živote. Dođu mi i posjete me koliko mogu, pruže koliko mogu. Sjedim ovdje kraj prozora i gledam satima negdje, a da me pitaš gdje, ne znam ni sam! Ali gledam i čekam i kada ugledam mila lica svoje djece kao da me sunce obasja. Mada, rijetko me obasja. Kažu mi da imaju i previše svojih obaveza i stalno su u nekoj žurbi.

Zapamti sinko, Bog daje, a ljudi koriste. Ipak, nešto dobro

nam je dao i ostavio, a to je da smo svi djeca i da ćemo biti i roditelji. Da smo danas mladi – sutra stari. Da smo danas jaki – sutra slabi. Da smo danas zdravi, a sutra ko zna? I da, ako ima pravde, eto baš tu se nalazi! I ja sam nekada bio mlad i jak. I ja sam bio i srećan i poletan. I mene su majka i otac čekali kao što čekam i ja sada. Zato, ne zaboravi sinko, sve se vraća!”

Nepoznati autor

ŠTA TREBA DA IMAŠ NA UMU DOK MOLIŠ „OČE NAŠ“?

Nemoj reći OČE, ako se svaki dan ne ponašaš kao sin.

Nemoj reći NAŠ, ako živiš izolovan u svojoj sebičnosti.

Nemoj reći KOJI JESI NA NEBESIMA,
ako samo misliš na zemaljske stvari.

Nemoj reći BUDI VOLJA TVOJA,
ako je ne prihvaćaš kada je bolna.

Nemoj reći HLJEB NAŠ SVAGDAŠNJI DAJ NAM DANAS,
ako se ne brineš za gladnu braću, beskućnike i neprosvjecene.

Nemoj reći NE UVEDI NAS U ISKUŠENJE,
ako imaš namjeru ostati u grijehu ili i dalje grijешiti.

Nemoj reći IZBAVI NAS OD ZLA, ako se ne boriš protiv zla.

Nemoj reći AMIN, ako još nisi shvatio molitvu OČE NAŠ!

NADOKNADIĆU VAM GODINE

Osjećam da sam neke godine života izgubio. Kao da su prošle uzalud, jer sam ulagao puno napora da ostvarim svoje snove i naume, a sve se srušilo poput kule od karata. Ako se i ti tako osjećaš, razumijem te. Moja je molitva za tebe danas: *“Neka ti Gospod nadoknadi godine, koje si izgubio!”*

Poznajem jednu vrlo dragu osobu, gospođu Mariju, koja je izgubila puno toga. U mladosti je voljela kazivati stihove pjesnika. Putovala je u razna mjesta i družila se s pjesnicima. Iz Slavonije se preselila u Bosnu. Mukotrpno je radila i sa-

gradila poveću kuću. Ali, i jedno i drugo je izgubila – i ljubav prema poeziji, i kuću.

Biblija nam takođe govori o ljudima, koji su zbog raznih razloga postali gubitnici. Prorok Joel je govorio o izgubljenom urodu na polju zbog najezde skakavaca. Da, Joel je najavljivao dane gladi u Izraelu kao posljedicu navale skakavaca, gusjenica i drugih štetočina, koje su se spremale poharati i opustošiti polja. Na početku svoje proročke knjige, on kaže: *“Šta ostavi šaška, proždrije skakavac, što ostavi skakavac, proždrije gusjenica, što ostavi*

---

gusjenica, proždrije ljupilac” (Joel 1:4).

U pozadini ove poruke jeste Božji sud nad Božjim narodom, koji je ostavio Boga u Joelovo vrijeme. Dok su Izraelci bili u ropstvu u Egiptu, Bog je slao skakavce na izraelske tlačitelje. No, ovaj puta poslao je na polja, koja su obrađivali sami Izraelci. Joel zapisuje što se dogodilo kao posljedica ove pošasti. On kaže: “Opustošeno polje, zemlja poharana” (Joel 1:10). Svi koji su obrađivali polja i sijali, izgubili su sav urod. Izgubili su godinu dana napornog rada i našli se pred danima gladi.

Bila je to samo Božja poruka opomene. Bog kao da kaže: *“Napustili ste me. Zašli ste s moga puta. Pošli ste putem nepravde i nepoštenja. Stoga vas opominjem. Ostavljam vam život, ali vaša polja ostavljam bez uroda, kao opomenu, da zastanete i zapitate se gdje stojite predomnom.”*

Prorok Joel je pozvao Izraelce na pokajanje i saopštio im Božju riječ: “Al’ i sada – riječ je Gospodnja – vratite se k meni svim srcem svojim posteći, plačući i kukajući” (Joel 2:12). Bog je poslao opomenu Izraelcima po skakavcima, koji su

opustošili njihova polja. Ja vjerujem da su ‘skakavci’ na djelu svakodnevno. Oni dolaze u naš život ili kao Božja opomena, ili kao posljedica naših grijeha ili grijeha palog čovječanstva. Često su harali i mojim srcem te ostavljali snove i planove opustošene i usahle. No, Bog je spreman nadoknaditi izgubljeno duši koja ga traži i koja mu se želi vratiti.

Želim se vratiti gospođi Mariji iz uvoda ove priče. Mnogi je od milja zovu baka Marija. Uskoro će zaći u 77. godinu života. Prva se najezda skakavaca dogodila, onda kada se baka Marija, još u mladim danima, zaposlila u velikoj trgovini. Potpuno je prionula uz posao. Rad i samo rad, pretjerana predanost radu, bili su skakavci koji su poharali njeno srce i lišili je mladenačke ljubavi prema stihovima i druženja s pjesnicima i drugim prijateljima. Ipak, vrijedno je radila i uz velike napore sagradila ogromnu kuću u bosanskom selu, u koje se preselila. Kao samohrana majka, odgojila je dvoje djece i poslala ih na studije u Zagreb.

Ali, onda je nova najezda ‘skakavaca’ poharala njezin dom. Ratna zbivanja i strahote

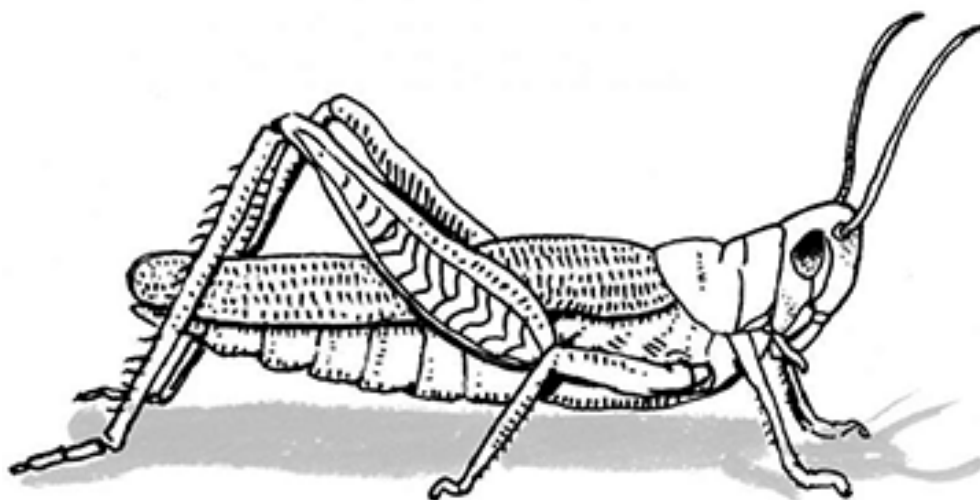
---

učinile su da u šezdesetoj godini ostane bez svoga imetka te da se kao izbjeglica sa zavežljajem u ruci i ranjena nađe u velikome gradu. Nakon oporavka, ostala je u Zagrebu, živeći kod jednog od svojih sinova i njegove porodice.

Možda ćeš pomisliti: *“O, jadna baka Marija! Kako mi je žao takve osobe! Sigurno ju je to sve slomilo!”* No, podsjećam te na proroka Joela! U njegovoj je proročkoj knjizi postojalo i obećanje za ljude koji se okrenu Bogu i zavape mu cijelim bićem. Prorok Joel ovako prenosi Božju riječ: “Nadoknadiću vam godine koje izjedoše skakavac, gusjenica, ljupilac i šaška, silna vojska moja što je poslao na vas. Ješćete izobilno, ješćete do

sitosti, slavite ime Gospoda, svojeg aBoga, koji je s vama čudesno postupao” (Joel 2:25-26).

U baki Mariji vidim ispunjenje ovoga Božjeg obećanja. Kako je Bog nadoknadio izgubljene stvari? Krenimo redom. Čim se malo oporavila od rana zadobijenih u ratu, baka Marija se javljala na oglase za pomoć u kući. Jednom je došla pred vrata gospođe, koja je dala takav oglas. Gospođa je malo ustuknula, kada je ugledala postariju osobu. Ipak je baki Mariji dala priliku počistiti njezin stan. Već nakon nekoliko dana stekla je takvo povjerenje u baku Mariju, da joj je dala i ključeve od stana, kako bi mogla čistiti i u njenom odsustvu.

Nakon nekog vremena, baku je preporučila svojim prijateljima i poznanicima. Danas baka Marija ima šest-sedam takvih porodica kojima pomaže u domaćinstvu, čuva stan ili čisti sobe. Baki Mariji su izuzetno vrijedna prijateljstva, koja je na taj način stekla. Dok je ranije radila kao poslovođa u trgovini, gledala je da pošteno radi, ali je teško sklapala prijateljstva. Danas za ove ljude, kojima pomaže u kući, kaže: *“Da me pozovu u ponoć, ja bih odmah pošla raditi kod njih, šta god treba. A isto tako, da meni bilo šta ustreba, oni će meni pomoći. Zahvalna sam Bogu za to!”*

Ipak, najznačajnija stvar u životu bake Marije bila je ta što je upoznala Hrista kao ličnog Spasitelja. U Zagrebu je upoznala ljude, predane Hristu i našla je svoj dom, mir i odmor u maloj hrišćanskoj zajednici. Ranije je bila zaokupljena radom i uspjehom, a o Bogu nije puno razmišljala. Druženje sa hrišćanima, potaklo ju je da svoj život preda u potpunosti Bogu u ruke, te dublje doživi njegovo djelovanje u svome životu. Ona sama kaže: *“Da se nije dogodilo to što se dogodilo, nikada ne bih bila okružena*

dragim hrišćanskim prijateljima. Nikada Boga ne bih upoznala na dublji način.” Ranije je ujutro i naveče znala izgovoriti kratku molitvu, onako: *‘Bože, čuvaj me!’* i odmah je išla dalje. Ali, danas, kada se hrani biblijskim poticajima, zapaža jasnije Božje vodstvo u svom životu, osjeća da je on čuva u zdravlju te joj svakodnevno obnavlja snagu. Zahvalna je Bogu za duhovnu porodicu. U njenom srcu nema ni traga mržnje prema ljudima, koji su joj porušili kuću, niti osjeća veliku žalost za onim što je izgubila. Baka Marija se vratila Bogu svim svojim srcem, a svom snagom se usmjerila prema naprijed. U svome okruženju, postala je primjer u služenju, požrtvornosti i neumornom nastojanju da svojim rukama zaradi hljeb, kako za sebe tako i za bližnje. Bog je baki Mariji nadoknadio i onu mladenačku ljubav – želju za recitovanjem poezije. Godinama redovno učestvuje na hrišćanskim pjesničkim večerima. Neumorno blagosilja druge kazivajući njoj drage stihove ili tople ljudske poruke. Često možemo čuti od nje ove riječi: *“Nikada nisam mogla ni pretpostaviti da ću pod stare dane recitovati poeziju!”*

O, dragi prijatelju! Osjećaš li da si i ti među onima, koje je zahvatilo pustošenje skakavaca? Vрати se Gospodu, jer on je dao obećanje: *“Ja ću ti nadoknaditi.”* Ako kažeš: *“Puno toga sam izgubio da bi iko mogao to nadoknaditi”*, sjeti se da Bog na raspolaganju za tebe ima i ovaj zemaljski, i onaj vječni život. On ti je spreman u ovome zemaljskome životu pokazati predokus vječnog života, tako što će nadoknaditi propuste i izgubljene godine, nadoknaditi ih vrijednim stvarima, baš kao što je to učinio za baku Mariju.

Najezda ‘skakavaca’ zna oteti mnoge stvari, do kojih nam je stalo. Ali, Božje ‘skakavce’ prihvati kao opomenu i poziv da mu se vratiš. Uvijek imaj na umu da je Bog spreman manje vrijedne stvari, nadoknaditi vrijednijima. Bog je baki Mariji dao prijateljstva i priliku da služi drugima, što nadilazi vrijednost mnogih ranijih godina života. Bog kaže: *“Nadoknadiću ti!”* On time misli da će manje vrijedne stvari nadoknaditi vrijednijima. Hoćeš li mu se vratiti svim srcem i prihvatiti njegove vrijednosti i njegovo vodstvo?

Vlado Pšenko, Vukovar

Ako želimo da budemo ljudi molitve,

treba da povedemo računa da vrijeme popunimo molitvom. Kratke molitve mogu da popune „rupe“ i „praznine“ u jednom danu. To su oni momenti kada ne radimo ništa posebno ili obavljamo rutinske poslove. Sva-ko od nas u danu ima dosta takvih momenata/vremena koje može iskoristiti tako što će ga popuniti kratkim molitvama. Evo nekih primjera:

- kad se ujutro spremamo i oblačimo
- dok smo u kupatilu ili WC-u
- dok se oblačimo, šminkamo...
- dok silazimo niz stepenice
- dok se vozimo liftom
- dok vozimo auto
- dok pješačimo
- dok se vozimo javnim prevozom

DIRLJIVO SVJEDOČANSTVO

Dirljivu priču podijelila je, želeći ostati anonimna, jedna korisnica interneta. Osim što je dirljiva, ova kratka priča je i poučna, pa je vrijedi pročitati.

Imam prodavnicu bicikala, i svaki dan u nju svraća jedan mali Rom, koji me pita da mu dam pare za doručak kako bi nešto pojeo.

Iako mu uvijek dam nešto sitniša, taj dan sam bila opterećena svojim problemima i nervozna, i rekla sam mu, malo povišenim tonom da nemam para, da toga dana ni ja nisam ništa jela te da izađe iz moje radnje.

Poslušao me je i izašao bez riječi iz prodavaonice.

Na moje iznenađenje, vratio se nakon nekih 15 minuta. U ruci je nosio jednu kiflu na papiru, koja je bila podijeljena na dva dijela. Zamolio me je da je podijelimo.

Kad sam to vidjela, nešto mi se stislo u grlu, nisam mogla vjerovati. Samo sam mu rekla: „Izaberi bicikl koji želiš da ti poklonim.”

Nikada slađu polovinu kifle nisam pojela nego tada.

Izvor: *Novi život*

FARMER I NJEGOV SIN

Pripovijeda se da je nekad davno živio farmer koji je bio jako bogat. Imao je sina jedinca kojem je želio sve najbolje i imao je veliku želju školovati ga. Međutim, sin je samo uzaludno trošio novac i vrijeme, ali školovanje ga apsolutno nije zanimalo i padao je ispit za ispitom.

Teška srca farmer mu je odlučio uskratiti daljnje uslove za školovanje i vratiti ga na imanje. Iako je imao velika polja pšenice koju je uzgajao i ljude koji su ih svakodnevno obrađivali, odlučio je sinu dati zadatak da jedno polje, dotad neobrađivano, sam obrađuje i na njemu

uzgaja pšenicu. Bio je to vrlo zahtjevan i težak posao koji je iz mladića izvlačio svaki atom snage.

To primijetiše njihovi poznanici i susjedi pa blizak prijatelj jednog dana upita farmera: „Zar ti nije žao sina da tako teško radi i uzgaja pšenicu kada i sam znaš da ti to nije neophodno? I bez tog polja imaš i radnika i pšenice više nego dovoljno.”

Na to mu je farmer odgovorio: „Prijatelju moj, na mojim ostalim poljima ja uzgajam pšenicu. Ali na tom polju radim puno važniji posao. Na tom polju ja odgajam sina!”

STRAŽAR NAD NACIJOM

U Jezekilju 3:16-21, prorok govori kako ga je Bog postavio da bude čuvar nad Njegovim narodom Izraelom. On objašnjava da ukoliko se narod kreće u pravcu koji se protivi Božjoj otkrivenoj svrsi, odgovornost stražara je da upozori svoj narod na to. Ako narod posluša i učini pokajanje, narod će biti sačuvan. Ako ne posluša, doći će pod Božji sud, ali sam stražar će sačuvati svoju dušu.

Kao Božje sluge danas, mi smo odgovorni da isporučimo Njegovu poruku narodima kao što je dato u Jeremiji 31:10: „Čujte, narodi, reč Gospodnju, i javljajte po dalekim ostrvima i recite: Koji raseja Izrailja, skupiće ga, i čuvaće ga kao pastir stado svoje.“

Gospod upozorava narode da se ne suprotstavljaju Njegovim

planovima u obnovi Izraelske nacije, već da sarađuju sa njima i pomažu im.

U Zahariji 2:8, Bog upozorava narode: „Jer ko tiče u vas [Izrael], tiče u zenicu oka Njegovog.“ Zenica oka je najosetljiviji deo celog tela. To je deo koji se najspremnije brani. Tako i Bog će reagovati na svaku pretnju Izraelu.

U poslednje vreme, zapadni narodi (EU) sve više i glasnije zauzimaju stav protiv Izraela. U svoj šarokolikoj istoriji Evrope, ja ne mogu da se setim nijedne prilike kada su svi njeni narodi imali jedinstven stav o nečemu. Očigledno da ovakav stav po pitanju Bliskog istoka jeste natprirodan. Tu je na delu duh Antihrista, koji priprema narode da se kroz njih odupre uspostavljanju Hristovog carstva na Zemlji. Tako, prirodno je da se

---

upitamo: Da li Bog ima svoje „stražare“ u tim zemljama? Da li oni daju upozorenje svom narodu?

U samom Izraelu, zadatak stražara je da podseti ljude na njihovu jedinstvenu odgovornost prema Bogu kao što je otkriveno u Amos 3:2: „Samo vas poznah između svih plemena zemaljskih, zato ću vas pohoditi za sva bezakonja vaša.“ Ako Izrael odbije da živi u skladu sa svojom odgovornošću prema Bogu, On ih upozorava da će ih On suditi vrlo ozbiljno. Hiljade godina istorije svedoče o ovoj istini.

Ovo nije kraj priče, međutim, Bog nedvosmisleno izjavljuje da će u određeno vreme On okupiti i vratiti Izrael kao narod u njihovu zemlju. Osim toga, On zahteva od drugih naroda da odigraju svoju ulogu u ovoj obnovi Izraela. Ovo je važna tema Pavlove poruke hrišćanima paganskog porekla u Rimljanima 11:13-15 i 25-27:

„A vama, paganima, kažem: pošto sam apostol paganima, veličam svoju službu ne bih li nekako svoj narod izazvao na ljubomoru i neke od njih spasio. Jer, ako je njihovo odbacivanje donelo izmirenje svetu, šta

će biti njihovo prihvatanje nego oživljavanje iz mrtvih... Ne želim, braćo, da vam ova tajna ostane nepoznata, da ne budete uobraženi: deo Izraela je okoreo dok pagani ne uđu u punom broju, i tako će se spasti sav Izrael, kao što je zapisano: 'Sa Siona će doći Izbavitelj i od Jakova otkloniti svaku bezbožnost. I ovo je moj savez s njima kad uklonim njihove grehe.'“

Nažalost, upoznao sam tako mnogo hrišćana koji su „mudri u svom vlastitom mišljenju“. Oni misle da znaju bolje od Boga kako On treba da se bavi jevrejskom nacijom.

Pavle se ovde, u Rimljanima, ponavlja ono šta je Bog već jasno rekao u Jeremiji 32:37-41: „Evo, ja ću ih [Izrael] sabrati iz svih zemalja u koje ih razagnah u gnevu svom i u jarosti svojoj i u velikoj ljutini, i dovešću ih opet na ovo mesto [zemlja Izrael] i učiniti da nastavaju bez straha. I biće mi narod i ja ću im biti Bog. I daću im jedno srce i jedan put da bi me se bojali uvek na dobro svoje i sinova svojih nakon njih. I učiniću s njima zavet večan, da se neću odvratiti od njih čineći im dobro, i daću im strah svoj u srce da ne odstupe od mene. I

radovaću im se čineći im dobro i zasadiću ih u ovoj zemlji [Izrael] tvrdo svim srcem svojim i svom dušom svojom.“

Reći „zavet večan“ jasno govore da Bog ne govori o nekoj privremenoj obnovi Izraela, već o njihovom uspostavljanju, u njihovoj zemlji, kao stalnu i neopozivu činjenicu. Osim toga, Bog kaže da će to učiniti sa "svim srcem i svom dušom svojom". Bilo bi pretenciozno za svaki narod da se odupire ili radi protiv bilo čega šta Bog radi sa svim svojim srcem i dušom. Verujem da moj narod, Britanski, je sam ovo otkrio na svojoj koži kada je od Ujedinjenih nacija, dobio mandat za upravljanje Palestinom. Dogodilo se, da sam ja u to vreme bio

nastanjen u Jerusalimu i bio sam očevidac raznih načina da britanske okupacione snage zastave nastanak jevrejske države.

Božja svrha, međutim, prevazilazi obnavljanje i ponovno uspostavljanje Izraela kao nacije u sopstvenoj zemlji. Bog će na kraju vremena da ih upotrebi kao instrument Njegovog suda nad drugim narodima. U Jeremiji 51:20-23, Bog govori Izraelu, on kaže: „Ti si mi bio malj, oružje ubojno, i tobom satrh narode i tobom rasuh carstva... i satrh tobom knezove i vlastelje.“

Dalje, u Isaiji 60:12, Bog uverava Izrael o njegovom prvenstvu među svim narodima: „Jer narod i carstvo, koje ti

---

ne bi služilo, poginuće, takvi će se narodi sasvim zatrti.“

Nacije koje se protive Božjim namerama za Izrael snosiće teške posledice zbog svog takvog stava - spoljnje politike. Bez obzira na to koliko te nacije bile jake, velike ili bogate, one neće imati svoje stalno mesto u istoriji. One će postati prošlost, a Izrael će ostati.

Ova obećanja data Izraelu nisu data na osnovu njihovih sopstvenih zasluga, već u čast spasiteljskog dela Mesije Isusa Hrista, i zato što je Bog izabrao Izrael da bude Njegov narod.

„I kao što bejaste uklin među narodima, dome Judin i dome Izrailjev, tako ću vas izbaviti te ćete biti blagoslov, ne bojte se, neka vam se okrepe ruke...“ (Zaharija 8:13). „Nije takav deo Jakovljević [kao paganskih nacija], jer je Tvorac svemu, i Izrailj Mu je nasledstvo, ime Mu je Gospod nad vojskama“ (Jeremija 10:16).

Pismo gleda unapred prema tom danu, i jasno kaže: „U to će vreme deset ljudi od svih jezika narodnih uhvatiti jednog Judejca za skut govoreći: Idemo s vama, jer čujemo da je Bog s vama“ (Zaharija 8:23).

Da li se osećaš odgovornim?

Dozvolite mi da vas upitam: *Da li se osećate odgovornim za svoj narod - koji god da je i kako god se zove?*

Što se mene tiče, ja posedujem američko državljanstvo, ali narod sa kojim sam se ja identifikovao ceo moj život je britanski. Vi nikada neće upoznati nekoga ko je veći Britanac od mene. Svaki muškarac u mojoj porodici, kako sam ja lično upoznat, je bio oficir u britanskoj vojsci. Moj otac je otišao u penziju kao pukovnik, moj ujak kao brigadir, a moj deda kao general-major.

Ja sam se školovao na dva uporišta britanske tradicije - Etonu i Kembridžu. Skoro deset godina sam posedovao stipendiju u Kraljevskom koledžu u Kembridžu. U Drugom svetskom ratu sam služio pet godina u britanskoj vojsci.

Ja se ne stidim da kažem i priznam da mi je stalo do Velike Britanije. Duboko sam zahvalan za sve blagoslove koje sam primio kroz SAD, ali ja nisam spreman da odbacim Britaniju. Verujem da je Božja želja da blagoslovi oba ova govorna engleska naroda, koji su trasi-

---

rali put u dovođenju evanđelja u bezbroj drugih naroda. Međutim, ja verujem, prema Svetom pismu, da će svaki narod odrediti svoju buduću sudbinu prema onome kako se odnosi prema Božjoj svrsi za Izrael.

Dok sam se pripremao da napišem ovaj tekst, jedan hrišćanski muzičar mi je dao reči himne koju su napisala braća Vesli, još davne 1762. godine, a koja je zasnovana na Isaiji 66:19-20 (slobodan prevod pesme):

*Svemogući Bože ljubavi
postavi jasan znak,
i pozovi one koje si ti prve izabrao,
za glasnike Božje.
Od izabranog Avramovog semena,
te nove izabrane apostole,
rasejane po ostrvima i kontinentima,
te glasnike vesti koja vaskrsava mrtve.*

*Bog ih je istrkao iz plamena,
po svim narodima rasejao,
da se pravi Spasitelj objavi,
sveopšti prijatelj,
taj Bog sveznajući.
Da nauče od Jevreja da ga obožavaju,
da vide tvoju slavu u tvome Sinu,
do kraja vremena.*

*O, taj izabrani narod,
koji će njihova braća pozvati,
i okupiti iz svake zemlje,
da bi se poklonili Kralju Siona!
Među svim drevnim nacijama,
ne sme biti ni jedan od njih ostavljen,
već svaki pokrenut svetom milošću,
da nađe svoj put do Hanana.*

*Znamo da to mora da se desi,
jer je Bog izgovorio reč:
Sav Izrael će Spasitelja poznati,
njihova zemlja će biti obnovljena.
Obnovljena Božjom zapovešću,
Jerusalim će ustati.
Hram na Moriji će biti dignut,
Opet će dodirnuti nebo.*

*Bože, pošalji sluge svoje,
da pozovu Jevreje kući.
Od istoka i zapada, i juga i severa.
Neka sve lualice dođu,
iz zemalja nepoznatih,
gde kao begunci žive.
Neka im svako stvorenje pomogne,
da se okupe na tvojoj svetoj gori.*

*Kao prinos njihovom Bogu,
neka to svi vide.
Poprskani vodom i krvlju,
očišćeni u duši i telu.
Sa Izrailjom mirijade zapečaćenih,
iz svih nacija neka se s njima susretnu,
i pokaže se, da se Božja reč ispunila,
da je Božji narod ceo okupljen.*

Kada sam pročitao ovu staru crkvenu himnu, bio sam zapanjen kako je Vesli tačno shvatio i izrazio biblijsku istinu o okupljanju i obnovi Izraela na kraju vremena. Istina o Božjem planu koji Bog ima za Izrael, vrlo je važna i usko vezana za Crkvu. Svi posvećeni vernici imaju odgovornost da svedoče - svaki u svom narodu - da zauzmu jasan Božji stav po pitanju Izraela.

Derek Prince

ZAHVALJIVANJE

*“Na svemu zahvaljujte, jer je to volja Božja u Isusu Hristu za vas.”
(1. Sol. 5:18)*

(Dela 28:15) Kada se osećaš slabo, bedno, nejak, tada počni davati hvala Bogu. Kada Bogu daješ hvalu, tada ulaziš u milost i posle ćeš nadmašiti svoje okolnosti. Deo milosti je i to da Bog daje mnogo više nego što smo zaslužili. Apostol Pavle je jako dobro poznao kako ovo funkcioniše, jer je najviše od svih drugih u Svetom Pismu propovedao o davanju hvale Bogu i o Božjoj milosti.

(1. Sol. 5:18) Prema Pavlu u svemu i za sve treba da damo hvala Bogu. Mi smo u Božjoj volji dok Mu dajemo hvalu.

(Luka 17:11-19) U ovom odlomku čitamo da su tokom Isusovog služenja deseterica gubavaca ozdravili. Među tih deset na kraju je samo jedan ostao - jedan je dobio blažen-

stvo, jer je počeo davati hvalu Bogu za svoje ozdravljenje.

(Jovan 11:41) Isus je ušao u prisustvo Božje dajući hvalu. Kada si u najvećoj nevolji, i onda održi svoje davanje hvale Bogu! Više puta dati hvalu je velika žrtva, teško je to uraditi, ali ako to učiniš, ući ćeš u milost Božju (Jona 2:10).

Nasuprot tome, nezahvalnost je veliki problem, i više od toga, prema Svetom Pismu, nezahvalnost je početak kvarenja (Rim. 1:21). Jedan od najvećih problema zadnjih vremena je nezahvalnost (2. Tim. 3:1-2). Ako si nezahvalan, onda gundaš i truješ svoju dušu. Gundanje i mrmljanje su jako opasni, jer putem toga prizivaš u svoj život uništenje (1. Kor. 10:10).

Ostavi mrmljanje i počni davati hvala Bogu, da bi mogao dati u Njegovoj volji!

Marilyn Hickey

SLUŽBA PROPOVEDANJA I POUČAVANJA

Rečnik kaže da je propovedanje „javno objavljivanje nekog odobrenja ili zabrane ili povoda neke akcije; objava poruke“.

Učiti znači pomoći nekome da stekne znanje ili veštinu.

Učitelj je osoba, koja vodi učenike u iskustvo učenja. I dok učenje s jedne strane, znači službeno, obično, razložno izlaganje neke misli, ono takođe uključuje diskusiju, tako da oni koji slušaju mogu reagovati, diskutivati međusobno ili s učiteljem. Učenje takođe uključuje osiguranje pomoćnog materijala i odgovarajućeg prostora za učenje.

„Kako, dakle, da prizovu Onoga u koga nisu poverovali? I kako da poveruju u Onoga za koga nisu čuli? I kako da čuju bez propovednika? I kako da propovedaju ako nisu poslani?“
Poslanica Rimljanima 10:14-15

Ovi stihovi govore o tome šta nam je potrebno da neko uzveruje u Isusa. Potreban je poslani propovednik, koji propoveda tako da ljudi čuju, da bi poverovali u srcu i prizvali Boga svojim ustima.

1. Poslanje - grčka reč *apostellin*, iz koje dolazi reč apostol, znači biti poslan sa zadatkom.

Svi mi imamo poslanje da širimo evanđelje (Mat. 28:18-20; Mk. 16:15; Dela 1:8), ali takođe, nekima je Bog dao službu i zadatak da vode crkvu propovedajući i naučavajući.

Sve službe u petostrukoj službi (apostol, prorok, evanđelista, pastir i učitelj) koriste propovedanje i naučavanje kao glavne metode prenosa poruke (Ef. 4:11).

Svaki vernik mora biti siguran u svoj poziv i poslanje. Bog je taj, koji odvaja ljude za različite službe. (Dela 9:15; 13:2; 20:28; Mk. 3:13; Gal. 1:1; I Tim. 1:12)

2. Propovednička služba

Kako jedan mlad čovek da sazna da li je pozvan u propovedničku službu ili nije.

Sledeći znaci pokazuju da li je neko pozvan u propovedničku službu. Naravno pod uslovom da je spašen.

A) Prvi znak Božijeg poziva jeste snažna želja za radom za Boga (žarka, neodoljiva želja i snažna potreba, da ljudima kaže šta je Bog učinio za njega.)

B) Udružena sa iskrenom željom za vršenje službe propovedanja mora postojati i sklonost ka poučavanju, a u izvesnoj me-

ri i sposobnost za vršenje javne nastave (sposobnost, znanje i rečitost).

C) Treba da se utvrdi u kojoj meri napori bivaju praćeni određenim rezultatima.

D) Jasan dokaz pozvanja biće u tome da li crkva prihvata ono što propovednik propoveda.

3. Poruka

Propovedanje je objavljivanje poruke.

Propovednik, koji propoveda poruku, njega ljudi mogu da čuju i razumeju, i mogu pozitivno da odgovore na njegovu propoved.

„Vera, dakle, dolazi slušanjem poruke, a poruka Hristovom rečju.“

a) Hristova reč

b) Poruka

c) Vera

Ako želimo da neko poveruje ili da mu poraste vera, moramo crpeti poruku iz Hristove reči.

Da ponovimo:

Propovednik je poslan čovek od Boga sa jasnom porukom, koju treba na razumljiv način da prenese svojim slušateljima, da oni mogu odgovoriti na nju.

Napoleon je svojim izaslanicima uvek naglašavao, da kad prenose poruku, budu razumljivi, razumljivi i uvek razumljivi.

4. Metode propovedanja

Biblijski jezik sugerira više metoda, koje je rana crkva koristila i prenosila evanđelje nespasenima. Neke grčke reči govore o ličnom neformalnom pristupu, dok druge govore o službenom prenošenju poruke s propovedaonice u čemu slušatelji ne sudeluju.

Kerruso „znači objavljivati kao glasnik“ – odnosi se na javno objavljivanje. Ta reč uključuje sliku poručnika koji daje obavještenje ili ambasadora koji zastupa drugog (2. Kor. 5:20; Mat. 3:11; Rim. 10:8,14-15; 2. Tim. 4:2). Ova reč se oko 60 puta ponavlja u Novom zavetu.

Evangellizo znači „reći Dobru vest, ili propovedati Radosnu vest“ (govorenje je metoda, a Radosna ili Dobra vest je poruka) (Mat. 11:5; Luk. 3:18; Dela 5:42) Reč je 70 puta upotrebljena u Novom Zavetu.

Dve predhodne reči uglavnom, govore o formalnom učenju.

Laleo znači „govoriti“ ili „razgovarati“, doslovno znači ispričati i kazati (Dela 11:19). Ova reč se pojavljuje 250 puta u Novom Zavetu.

Martureo znači „biti svedok“ ili „dokazivati“. Ta reč upućuje na uverljivo ispričano svedočanstvo, koje je bazirano na iskrenom uveravanju i jasnim dokazima. Više od 70 puta se ponavlja u Novom Zavetu (Jovan 1:7,8,15; Dela 1:8; 5:32; 14:3).

Dialegomai znači „voditi dialog“ ili „imati mogućnost postavljanja pitanja i diskutovanja poruke“. Samo nekoliko puta se ponavlja u Novom zavetu (Mk. 9:34; Dela 17:2; 18:4).

Katangello znači „ispovedati s autoritetom“ – govoriti otvoreno i hrabro (Dela 13:38; 15:36; 17:3).

Metode se menjaju, ali poruka i cilj su uvek isti.

Miroslav Čobrda, HJC Pivnice

KADA NAM JE POTREBNO PROBUĐENJE?

Znakovi koji na ukazuju da nam je potrebna duhovna obnova.

Probuđenje i duhovna obnova su nam potrebni ...

... Kada Boga ne volimo kao nekada.

... Kada su nam zemaljski interesi i zanimanja važniji od večnih.

... Kada bismo radije gledali televiziju i čitali svjetovne knjige i časopise nego čitali Bibliju i molili se.

... Kada imamo malo ili nikako želju za molitvom.

... Kada bismo radije zarađivali nego dali novac.

... Kada je naše hrišćanstvo bez radosti i bez strasti.

... Kada znamo istinu u svojim glavama ali je ne praktikujemo u svom životu.

... Kada se malo trudimo da budemo svjedoci izgubljenih.

... Kada imamo vremena za sport, rekreaciju i zabavu, ali ne i

---

za proučavanje Božije Riječi i za molitvu.

... Kada ne drhtimo od Božije Reči.

... Kada rijetko razmišljamo o vječnosti.

... Kada smo više zabrinuti za svoje poslove i karijere nego za Hristovo carstvo i spasenje izgubljenih.

... Kada se hrišćanski muževi i žene ne mole zajedno.

... Kada naša djeca odrastajući usvajaju svjetovne vrijednosti, sekularne filozofije i bezbožni životni stil.

... Kada gledamo stvari na TV-u i u filmovima koje ne bismo prikazivali u crkvi.

... Kada našim molitvama nedostaje žara.

... Kada su nam srca hladna, a oči suve.

... Kada je naše pjevanje pospano, a naše obožavanje beživotno.

... Kada ne vidimo redovne dokaze o natprirodnoj Božjoj moći.

... Kada nam je dosadno slavljenje.

... Kada nas više brine šta drugi misle o nama nego šta Bog misli.

... Kada smo ostvarili mali ili nikakav uticaj na svijet oko nas.

... Kada nas ne uznemiruje pomisao na komšije, poslovne saradnike i poznananike koja idu u pakao.

... Kada smo prestali plakati i tugovati zbog svog grijeha.

... Kada ne praktikujemo vjeru i ne vjerujemo Bogu da može učiniti nemoguće stvari.

... Kada se vatra ugasila u našim srcima, našim brakovima i našoj crkvi.

... Kada smo slijepi za svoje potrebe i ne mislimo da nam je potrebno oprostjenje.

O Bože, okrećemo svoja srca prema Tebi. Iznova pošalji svoga Duha u naša srca. Oživi nas ponovo.

„Ako pođem u tuzi, Ti ćeš me oživjeti; na zloću neprijatelja mojih pružićeš ruku svoju i zakloniće me desnica Tvoja.“

Psalam 138:7

Izvor: PrayerNet

BOŽIĆNA RADOST

*I ujedanput postade s anđelom
mnoštvo vojnika nebeskih, koji
hvaljahu Boga...
(Luka 2:13)*

Jedva da poznajemo veliku noćnu tišinu. Negde kloparaju vozovi, negde kao da grme avioni ili bruje automobili. Kakav je samo mir bio u božićnoj noći na vitlejemskim poljima i pašnjacima. Utoliko je potresnije delovala pojava hvalećeg hora nebeske vojske!

U knjizi o Jovu nalazimo reči, koje nas opčinjavaju svojom lepotom: „Gde je Bog, moj tvorac, koji me usred noći nadahnjuje pesmom“ (Jov 35:10). Elijui je jedva slutio da će se ove reči ispuniti u božićnoj noći. Trebalo bi da se smirimo i da oslušujemo. Ovim zvucima mora biti ispunjena cela atmosfera.

Zaista je tako! Ovi hvalospevi još nisu učitali. Neka mi bude dopušteno da u vezi s tim upo-

trebim primer iz tehnike. Kod automobila upotrebljavamo reči: „upaliti motor“. Time je izazvano prvo paljenje motora i motor ima sposobnost da se pokrene kola.

Tonovi hvalospeva anđela u božićnom događaju su „paljenje“. Pastiri su ga primili. A kasnije i prva hrišćanska crkva. „Hvalili su Boga sa radošću“ - zapisano je o njima. Tako odjekuje taj hvalospev kroz sve vekove. Nemojmo i mi biti nemi! Priključimo se pesmom:

„Slavite svi Boga na Njegovom tronu. Otvora danas svoja nebesa i poklanja nam svog Sina...“

Ako se priključimo tom hvaljenju Boga, tada ćemo osetiti Njegovu blagonaklonost prema nama.

*Gospode! Zapali u našem srcu i
mislima božićnu radost. Amin.*

Wilhelm Busch

OVO NIJE ŠVEDSKI STO

Isusov poziv nije poziv da pristupimo švedskom stolu i poslužimo se koliko hoćemo i čime hoćemo. Mmmm, pored nekih đakonija povrće se nikada ne bi našlo na mom tanjiru. Ali, takav je švedski sto: biramo šta volimo i preskačemo šta nam nije po volji. Ali tako ne smemo sa Svetim pismom. Pa, imamo li pravo da prihvatimo Hristova učenja koja su nam ukusna i prijatna, a odbacimo ona što nam „ne leže“, što nam ugrožavaju trenutni način življenja?

Jesmo li voljni da prihvatimo njegove uslove i poverujemo šta je kazao? Neće Gospod praviti amandmane na sve rečeno u želji da se prilagodi našim htenjima. Poziva nas da se pozdamo u onoga koji nas voli više nego mi sami sebe volimo. Judžin Piterson, autor slobodnog prevoda Biblije (The Me-

ssage), ovako prevodi Psalam 90:2 - „*Od davnih vremena pa za veke vekova, ti si Bog.*“ Pozvani smo da se predamo avanturi nad avanturama, da je živimo kao epsku ljubavnu priču koja vodi u večnu nagradu.

Slediti njega znači ispuniti samo jedan zahtev. Sve počinje samoodricanjem i uzimanjem sopstvenog krsta, i sve završava životom radosti s njim za veke vekova. Želimo li da težimo većem bogopoznanju, većoj i predanijoj bliskosti s njim, potpunijoj radosti njegovog prisustva. Onda moramo da se zadržimo na pitanju:

Šta ako je Isus stvarno mislio sve ono što je govorio?

I ako jeste, jesmo li voljni da mu se predamo?

Nejt Bramsen

Iz knjige ŠTA AKO JE ISUS STVARNO MISLIO ONO ŠTO JE GOVORIO?

BIĆE KAKO JA HOĆU ILI NEĆE BITI NIKAKO

Izrailjci su bili veoma tvrdoglavi i buntovni tokom godi-na lutanja pustinjom. To je zapravo i bio razlog zbog koga su pomrli u njoj. Nisu bili spremni da rade ono što im je Bog govorio da čine. Svaki put kada bi zapali u nezgodu, vapili su Bogu da ih oslobodi. Čak bi bili vrlo poslušni Njegovim nalogima – sve dok se okolnosti ne bi popravile. Nakon toga bi se ponovo vraćali u pobunu.

Ovaj ciklus se ponavlja nebrojeno puta u Starom zavetu; toliko puta da je to gotovo nemoguće. Međutim, ukoliko ne budemo bili dovoljno mudri, i sami ćemo zapasti u isti životni ciklus.

Smatram da su neki ljudi po prirodi malo tvrdoglaviji i buntovniji od ostalih. Isto tako, važno je da se osvrnemo na

svoje korene i da vidimo kako smo počeli u životu, zbog toga što i to ima uticaj na nas.

Rođena sam sa izraženom voljom i verovatno bih dobar deo života provela „na svoj način” bez obzira na cenu. Ali godine koje sam provela kao zlostavljana i manipulisana – kao dodatak mojoj snažnoj ličnosti – je u meni stvorio stav da mi niko na svetu neće moći „soliti pamet”.

Očigledno je Bog pre nego što me počeo koristiti morao da se pozabavi mojim temperamentosom. Bog zahteva da odustanemo od svog puta kako bismo bili savitljivi u Njegovim rukama. Sve dok smo buntovni i tvrdoglavi On nije u stanju da nas upotrebi.

Moja definicija *tvrdoglavog* je svojehlavo ili teško za saradnju,

---

a *buntovnog* - ono što se odupire kontroli, odupire se ispravci, jogunasto, ono što se odupire ustaljenim granicama. Obe reči opisuju stanje u kome sam ja bila - one opisuju mene!

Zlostavljanje koje sam iskusila kao dete, imalo je veliki uticaj na moju iskrivljenu sliku o autoritetu. Nisam mogla dozvoliti da moja prošlost postane izgovor kako bih ostala u zamci pobune ili nečega sličnog. Pobednički život zahteva spremnu poslušnost Gospodu. Zahteva da se odrekemo svoje i činimo Njegovu volju. To treba rasti u nama. Vrlo je važno razvijati se u ovoj sferi.

Nije dovoljno uspeti se do određenog nivoa i pomisliti: „Stigao sam do cilja!” Naša je obaveza da budemo poslušni u svemu - ne zadržavajući ništa za sebe. Ne možemo imati u svome životu određena nedodirljiva područja, vrata zatvorena za Gospoda. Svi mi imamo neke stvari kojih se teže odričemo, ali ja bih vas podsetila na činjenicu da malo kvasca ukiseli celo testo (I Korinćanima 5:6).

BOG TRAŽI POSLUŠNOST, A NE ŽRTVE

„Ali Samuilo reče: zar su mile Gospodu žrtve paljenice i prinosi kao kad se sluša glas njegov? gle, poslušnost je bolja od žrtve i pokornost je bolja od pretiline ovnujske. Jer je neposlušnost kao grijeh od čaranja, i nepokornost kao sujevjerstvo i idolopoklonstvo. Odbacio si riječ Gospodnju, zato je i on tebe odbacio da ne budeš više car nad Izrailjem.”

I Samuilova 15:22-23

Za Saula znamo da mu je data prilika da bude car. On taj položaj nije zadržao dugo zbog svoje tvrdoglavosti i buntovnosti. On je bio privržen svojim idejama i stavovima.

Jednom prilikom kada je Samuilo prorok ispravljao Saula zbog njegovih dela, Saulov odgovor je bio: „Ja sam mislio ovako.” Nakon toga je izneo koje su njegove ideje o datom pitanju (I Samuilova 10:6-8; 13:8-14). Samuilov odgovor Saulu je bio da Bog traži poslušnost, a ne žrtvu.

Često ne želimo da učinimo ono što Bog traži od nas i tada imamo običaj da uradimo nešto drugo kao zamenu za ono što je On hteo, a mi ga nismo poslušali.

Koliko je Božjih sinova i kćeri podbacilo u tome da vladaju kao carevi u životu (Rimljajima 5:17; Otkrivenje 1:6) zbog svoje tvrdoglavosti i buntovnosti?

Uvod u Knjigu propovednika u jednom izdanju Svetog pisma kaže sledeće: „Svrha ove knjige je da ispita život u celosti i da utvrdi da je u biti život besmislen bez iskrenog poštovanja i poslušnosti Bogu.”

Moramo razumeti da bez poslušnosti nema ni poštovanja. Buntovnost koju iskazuju mnoga deca današnjice je slika nepoštovanja koje imaju prema svojim roditeljima. Ovakvo stanje je u većini slučajeva greška roditelja zbog toga što oni ne žive životom koji pobuđuje osećaj poštovanja i respekta.

Većima stručnjaka se slaže da je Knjigu propovednika zapisao car Solomun kome je Bog dao više mudrosti nego ijednom drugom čoveku. Ukoliko je Solomun bio u toj meri mudar, kako je onda počinio toliko

grešaka u životu? Odgovor je vrlo jednostavan: vrlo je lako nešto imati i to nešto ne koristiti. Mi um Hristov imamo, a da li ga uvek koristimo? Isus je postao naša mudrost od Boga, a da li je uvek koristimo?

Solomun je hteo da ide svojim putem i da radi šta mu je volja. Ceo život je proveo pokušavajući jednu, a potom drugu stvar. Imao je sve što se novcem moglo kupiti – međutim, ipak je na kraju svoje knjige zabeležio sledeće:

„Glavno je svemu što si čuo: Boga se boj, i zapovijesti njegove drži, jer to je sve čovjeku.”

Propovednik 12:13

Dozvolite mi da svojim rečima kažem kako ja doživljavam ovaj stih:

Sav smisao ljudskog postojanja je da poštuje i da obožava Boga tako što će mu biti poslušan. Pobožnost svake vrste je ukorenjena u poslušnosti – ona je temelj svake sreće. Niko ne može biti zaista srećan bez da je Bogu poslušan. Svaki segment našeg života koji štrči se može urediti poslušnošću. Poslušnost predstavlja celinu čovekove dužnosti.

Što se mene tiče ovo je predivan stih i ja vas hrabrim da ga i sami proučavate.

I POSLUŠNOST I NEPOSLUŠNOST IMAJU POSLEDICE

„Jer kao što neposlušanjem jednoga čovjeka postaje mnogi grješni, tako će i poslušanjem jednoga biti mnogi pravedni.“

Rimljanima 5:19

Naš izbor – poslušati ili ne – utiče kako na nas tako i na one oko nas. Zamislite samo šta bi bilo da su Izrailjci voljno slušali Boga, koliko bi slavniiji njihovi životu bili. Mnogi od njih i njihove dece su pomrli u pustinji zbog toga što nisu hteli da se povinuju Bogu. Njihova deca su bila pod uticajem njihovih odluka, kao i naša našim odlukama.

Nedavno mi je najstariji sin rekao sledeće: „Mama, imam nešto što želim da ti kažem i možda budem zaplakao usput, ali saslušaj me. Razmišljao sam o tebi i tati kako ste uložili mnoge godine u službu i kako ste se mnogo puta povinovali Bogu iako to nije bilo lako za vas. Shvatio sam da ste ti i tata prošli kroz mnogo toga, stvari za koje niko ne zna, i da, Bog mi je to jutros rekao, da sam ja imao velike koristi od vaše poslušnosti. Želeo bih da znate da sam vam zahvalan.“

Ono što mi je rekao mi je mnogo značilo i podsetilo me je na Rimljanima 5:19.

Tvoja odlučnost da budeš poslušan Bogu utiče na druge ljude i kada odlučiš da mu nećeš biti poslušan i to utiče na druge. Budi neposlušan Bogu i ostaćeš u pustinji, ali zapamti

---

da ukoliko imaš decu, sa tom svojom odlukom i njih držiš na istom mestu. Možda kada odrastu će biti u stanju da se izvuku iz nje, ali će u međuvremenu sasvim sigurno platiti cenu tvoje neposlušnosti.

Tvoj život bi možda bio u mnogo boljem stanju ukoliko bi neko od tvojih predaka bio poslušan Bogu.

Poslušnost ima dalekosežne posledice – ona zatvara kapije pakla i otvara ustave neba.

Mogla bih da napišem celu jednu knjigu o poslušnosti, ali za sada bih želela da se zadržim na tome da je neposlušnost plod pogrešnog razmišljanja.

POKORI SVAKU MISAO HRISTU

„Jer oružje našega vojevanja nije tjelesno, nego silno od Boga na raskopavanje gradova, da kvarimo pomisli i svaku visinu koja se podiže na poznanje Božije, i robimo svaki razum na pokornost Hristu.”

II Korinćanima 10:4-5

Vrlo često nas naše misli mogu uplesti u neku nepriliku. U Knjizi proroka Isaije (55:8)

čitamo: *„Jer misli moje nijesu vaše misli, niti su vaši putovi moji putovi...”* Bez obzira šta vi ili ja mislili, Bog je svoje misli zapisao u knjizi zvanj Biblija. Mi svoje misli moramo ispitati u svetlu Reči Božje, voljni da u svakom trenutku svoje misli pokorimo Njegovima, znajući da su one najbolje.

Upravo je ovo i poruka navedenog citata iz Druge poslanice Korinćanima. Ispitaj šta se nalazi u tvom umu. Ukoliko se nešto ne slaže sa Božjim mislima (Biblijom) odbaci svoje misli i prihvati Njegove.

Ljudi koji se oslanjaju na taštinu svog uma ne uništavaju samo svoj, već i živote onih oko sebe.

Um je bojno polje!

Na tom polju se odlučuje da li ćeš pobediti ili izgubiti u ratu koji je đavo otpočeo. Moja je iskrena molitva da ti Gospod pomogne u svrgavanju mudrovanja i svake druge stvari koja se podigne protiv Božje spoznaje, u zarobljavanja svake misli na pokornost Isusu Hristu.

Joyce Meyer

Iz knjige BOJNO POLJE UMA

NE PANIČITE

Gospod je vrlo strpljiv sa svojom decom. On nas zapravo poziva: „Predočite svoje dokaze“ (Is. 41:21), što znači, da je u redu imati trenutke ispitivanja. Možda primimo neku iznenadnu, strašnu vijest – smrt drage osobe, neminovan razvod sina ili kćeri, nevernost bračnog druga. U takvim trenucima, Bog šalje Duha Svetog da nam done-se utehu, ublaži bol i smiri srce. Naš Gospod oseća svaki naš trzaj boli, straha i panike.

Bog vidi svaki detalj vaše krize i vidi sve životne probleme koji vas pritišću. Oni koji mole i čekaju na njega s mirnom verom, nikada nisu ni u jednoj stvarnoj opasnosti. Štaviše, on pozna vaše panične misli, no ipak njegova zapoved za vas sadrži istinu: „Ne paniči i ne idi ispred mene. Tvoje je da ne činiš ništa nego moliš i oslanjaš se na mene. Ja dajem čast svakome ko stavlja svoje pouzdanje u mene.“

Promotrite ove reči koje je Bog dao svojoj crkvi: „Bez vere

nemoguće mu je ugoditi“ (Jevr. 1:6). „U nj se, narode, uzdaj u svako doba; pred njim srca izliva-ajte: Bog je naše utočište“ (Ps. 62:9). „Koji se bojite Jahve, u Jahvu se uzdajte; on njihova je pomoć i štit njihov“ (Ps. 115:11). „Uzdaj se u Jahvu svim srcem i ne oslanjaj se na vlastiti razbor. Misli na nj na svim svojim putevima i on će ispraviti tvoje staze“ (Priče 3:5-6).

Nevera je smrtonosna, njezine posledice tragične. Ako se pokušamo sami izvući iz naših kušnji umesto da se pouzdamo u Boga da će nas provesti kroz njih, suočavamo se s kobnim posledicama. Isus je došao da slomi lance legalizma i oslobodi nas okova, ali najprije moramo priznati svoj greh. Kada priznamo našu neveru, te onda damo svoju budućnost, slobodu i izbavljenje potpuno u Isusove ruke, on će doći na vreme. Naše je da ne činimo ništa nego se pouzdamo u njega!

David Wilkerson

TELEFONSKI BROJEVI ZA HITNE SLUČAJEVE

Kada ste u tuzi, nazovite Jovana 14.

Kada vas ljudi iznevjere, zovite Psalam 27.

Ako želite donositi plod, nazovite Jovana 15.

Kada ste zgriješili, zovite Psalam 51.

Kada brinete, zovite Mateja 6:19-34.

Kada ste u opasnosti, zovite Psalam 91.

Kada izgleda kao da je Bog daleko, zovite Psalam 139.

Kada vaša vjera treba poticaj, zovite Jevrejima 11.

Kada ste usamljeni i uplašeni, zovite Psalam 23.
Za Pavlovu tajnu sreće, zovite Kološanima 3:12-17.
Za predstavu o hrišćanstvu, zovite 1 Korinćanima 5:15-19.
Kada se osjećate potonulo i istrošeno, zovite Rimljanima 8:31.
Kada želite mir i odmor, zovite Mateja 11:25-30.
Kada svijet izgleda veći od Boga, zovite Psalam 90.
Kada napustite dom zbog posla ili putovanja, zovite Psalam 121.
Vaše molitve postanu uskogruđe i sebične, zovite Psalam 67.
Za snalažljivost i dovtljivost zovite Isaiju 55.
Kada želite hrabrost za neki zadatak, zovite Jošuu 1.
Kako se slagati sa bližnjima, zovite Rimljanima 12.
Kada razmišljate o investicijama, zovite Marka 10.
Kada ste depresivni, zovite Psalam 27.
Ako vam je notes prazan, zovite Psalam 37.
Ako gubite povjerenje u ljude, zovite 1. Korinćanima 13.
Ako ljudi izgledaju neljubazni, zovite Jovana 15.
Ako ste obeshrabreni svojim poslom, zovite Psalam 126.
Ako uvidite da se svijet smanjuje a vi postajete veći,
zovite Psalam 19.

NAPOMENA: BROJEVI ZA HITNE SLUČAJEVE
MORAJU BITI DIREKTNO BIRANI.

Nije potrebna pomoć operatera.

SVE LINIJE ZA NEBO SU OTVORENE 24 ČASA DNEVNO !

Prenesite ove važne brojeve svima koje znate
i uvjerite se da niko nije prepušten sam sebi u slučaju nužde !

Prevela *Zorica Newman*

IZLAZAK SA DRUGOM ŽENOM

Vrijeme je postalo novac i često zbog zauzetosti ne stizemo pokazati svima koje volimo koliko nam znače u našim životima.

Nakon 21 godine braka moja žena je poželjela da izvedem drugu ženu na večeru i u bioskop! Rekla mi je: „Volim te, ali znam da te i ova žena voli, možda i više od mene, i da bi rado provela neko vrijeme s tobom.“

Ta druga žena bila je moja majka. Bila je udovica već 19 godina. Ipak zbog previše obaveza i zbog troje djece, nisam

bio u mogućnosti vidati je često. Poslušao sam suprugu i te iste noći sam nazvao svoju majku i pozvao je da izađemo na večeru, a poslije i u bioskop.

„Šta nije u redu sine, jesi li dobro?!“ - uzvratila je pitanjem. Moja majka je onaj tip ljudi koji, ako ih nazovete kasno u noći, odmah pomisli da se nešto loše dogodilo.

Tog petka poslije posla, krenuo sam do njene kuće. Bio sam jako nervozan. Kada sam stigao ispred kuće, primijetio sam da je i ona bila malo nervozna

---

zbog našeg izlaska. Imala je lijepu frizuru i nosila je haljinu koju je nosila na nekoj od njenih godišnjica braka. Imala je širok osmijeh koji je zračio anđeoskim sjajem.

„Rekla sam svojim prijateljicama da izlazim sa svojim sinom i sve su bile impresionirane. Jedva čekaju da im ispričam kako je prošlo”, rekla je u dahu.

Izašli smo u vrlo lijep restoran, ne previše elegantan, ali sa jako lijepim ambijentom. Dok smo ulazili, majka me uzela pod ruku. Sjeli smo i ja sam počeo čitati jelovnik (ona je zbog lošeg vida mogla čitati samo velika slova). Čitajući, podigao sam pogled i primijetio da me majka gleda. Nostalgičan osmijeh objavio joj se na usnama.

„Eh, a nekada sam ja tebi čitala jelovnik kada si bio mali”, rekla je.

„Dobro, onda je vrijeme da se opustiš i da ti uzvratim uslugu”, odgovorio sam.

Tokom večere smo vodili sasvim običan razgovor dotaknuvši se i nekih zajedničkih doživljaja. Toliko smo se zanjeli u razgovoru da smo i zaboravili na film u bioskopu.

Kada sam je naveče odvezao kući rekla mi je: „Izaći ćemo opet, ali samo pod uslovom da ja tebe izvedem.”

Složio sam se.

„Kakav je bio izlazak”, upitala me supruga kada sam stigao kući.

„Vrlo, vrlo lijep. Mnogo bolje nego što sam očekivao”, odgovorio sam.

Nekoliko dana kasnije, moja majka je umrla od srčanog udara. Dogodilo se sve tako iznenađeno da nisam imao priliku pomoći joj.

Nakon određenog vremena, primio sam kovertu s priznanicom od restorana u kome smo bili. Unutra je na jednoj cedulji bilo napisano:

„Platila sam ovaj račun unaprijed. Nisam bila sigurna hoću li i ja biti prisutna, no svejedno, platila sam večeru za dvoje, za tebe i tvoju suprugu. Nikada nećeš znati koliko mi je značila ona noć. Volim te sine.”

Tog trenutka sam shvatio važnost riječi: „Volim te“ i važnost vremena koje odvojimo za one koje volimo.

PRIHVATI ISUSA

„Ja (Isus) sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.“

(Jovan 10,9a)

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.“

(Rimljanima 10,13)

***Ako još ne poznaješ Isusa Hrista kao svog Spasitelja i Gospoda,
moli ovu molitvu da Isus postane tvoj Spasitelj i Gospod.***

„Dragi Gospode, ja vjerujem u Tebe. Vjerujem da si poslao svoga Sina da umre na krstu za moje grijehе, da je On sahranjen i da je vaskrsnuo treći dan, baš kao što je i napisano u Bibliji. Kajem se za stvari koje sam učinio a koje su Te povrijedile. Molim Te oprosti mi moje grijehе. Molim Te dođi u moje srce i u moj život. Očisti me i pomozmi mi da živim ispravno. Želim da se i moje ime nađe zapisano u knjizi života. Priznajem da si Ti moj Gospod i Spasitelj. Molim Te ispuni me Svetim Duhom kao što si obećao u Bibliji. Hvala Ti Gospode. U ime Isusa Hrista. Amin.“

Javi se ukoliko ti je potrebna pomoć u duhovnom rastu.

Antiöhija

📍 Braće Šarića 19, 88 000 Mostar

✉ bsecbih@gmail.com

🌐 www.ebimostar.org

👍 facebook/ebimostar

☎ +387 63 795 279

poučavati • opremati • ohrabrivati • povezivati

- Predavanja se održavaju vikendom
- 7 predavanja / vikenda godišnje
- Nastavni plan usklađen sa 1 godinom studija u Osijeku
- Između predavanja studenti služe u lokalnoj crkvi

- Razni seminari i treninzi za vjernike
- Razni događaji za promoviranje evanđeoskog kršćanstva
- Mjesto za odmor, konferencije i sastanke

Voljeli biste pohađati biblijsku školu? Zainteresovani ste za trening, seminar, smještaj? Želite nešto organizirati? Kontaktirajte nas!

misija i vizija

Providjeti kvalitetno, praktično i biblijsko poučavanje i trening za radnike i buduće radnike u Božjem kraljevstvu u BiH. U suradnji s crkvama i para-crkvenim organizacijama izgrađivati vjernike u njihovoj vjeri, te otkrivanju i primjeni darova i vještina za službu u svrhu izgrađivanja Kristovog Tijela. Promicati suradnju među crkvama i para-crkvenim organizacijama u BiH i susjednim zemljama koja doprinosi napretku Božjeg Kraljevstva i donosi Isusovo svjetlo i prisutnost u naše društvo i kulturu.